

เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครู ของนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕
ในภาคเหนือ

ปริชานินทร์

ของ

ธารณี หาดวิริยะพันธุ์

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริชานการศึกษามหาบัณฑิต

๑๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

อิมท ใสทกมลพร ประธาน

วิไล น. น. น. กรรมการ

ต๋อท น. น. น. กรรมการ

๑๘ สิงหาคม ๒๕๑๓

ประกาศกฤษฎีกา

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือและความร่วมมือจากหลายท่านด้วยกัน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ละม้ายมาศ กรทัพต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมภร โสทธิโสติยร ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญถึง แก่นหนา และอาจารย์รียา นิเมธรรม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจน ช่วยตรวจ แก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย อาจารย์ไพฑูริย์ บรรณแดง ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือทางคำปรึกษา เป็นอย่างดียิ่ง

สิ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ไพฑูริย์ ครู ที่ช่วยดำเนินการสอบและรวบรวมแบบสอบถามส่งคืน และขอบกฤษฎีกาเรียนที่ได้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนผู้ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ฉา วรณี ภาณุวิริยะพันธุ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	กำเนิด	๑
	✓ ความมุ่งหมายของการวิจัย	๔
	✓ ความสำคัญของการวิจัย	๕
	ขอบเขตของเรื่องงาน	๕
	ขอบเขตของการวิจัย	๖
	ความเกี่ยวข้องกันเฉพาะ	๖
✓ ๒	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานและข้อสมมุติฐาน	๘
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๘
	เบื้องหลังสมมุติฐานในการวิจัย	๑๕
	✓ ข้อสมมุติฐาน	๑๖
๓	วิธีดำเนินการ	๑๗
	✓ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๑๗
	✓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๒
	การรวบรวมข้อมูล	๒๓
	วิธีจัดการกับข้อมูล	๒๔
๔	ผลการวิจัย	๒๗
	ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
	ผลการวิจัยและการแปลผลที่ ๑	๒๘
	ผลการวิจัยและการแปลผลที่ ๒	๒๘

บทที่

หน้า

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๓
ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๔
ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๕
ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๖

๓๒
๓๘
๔๑
๔๗

๕ ฉบับปรายผลการวิจัย

๕๘

๖ สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

๖๐

ปัญหา

๖๐

ความมุ่งหมาย

๖๐

ขอบสมมุติฐาน

๖๑

วิธีดำเนินการ

๖๑

สรุปผลการวิจัย

๖๒

ขอเสนอแนะ

๖๗

บรรณานุกรม

๗๐

ภาคผนวก

๗๔

ภาคผนวก ก. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

๗๕

ภาคผนวก ข. สถิติวิเคราะห์ของข้อมูล

๘๘

ภาคผนวก ค. การวิเคราะห์ข้อมูล

๙๐

บัญชีตาราง

๒
หน้า

ตาราง ๑.	จำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัดที่สอนถึงชั้น มศ.๓ และ มศ.๕	๑๘
ตาราง ๒.	จำนวนนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ จำแนกตามโรงเรียน	๑๙
ตาราง ๓.	จำนวนนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่เลือกเรียนครู	๒๘
ตาราง ๔.	จำนวนนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครู	๒๘
ตาราง ๕.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น มศ.๓ กับ มศ.๕	๒๙
ตาราง ๖.	เปรียบเทียบเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และ มศ.๕	๓๐
ตาราง ๗.	เหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕	๓๑
ตาราง ๘.	จำนวนนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนวิชาชีพต่าง ๆ	๓๒
ตาราง ๙.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูกับอาชีพอื่น ที่มีนักเรียนเลือกเกิน ๔๐ คน ของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕ โดยใช้การวิเคราะห์ส่วนวิฤต	๓๕
ตาราง ๑๐.	เหตุผลในการเลือกอาชีพที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ของนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕	๓๗
ตาราง ๑๑.	จำนวนนักเรียนชาย หญิงชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครูที่มีความสามารถมีอาชีพครู ฆราวาสการ และอื่น ๆ	๓๙
ตาราง ๑๒.	เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครู ที่มีความสามารถมีอาชีพครูกับฆราวาสการ	๔๐

ตาราง ๑๓.	เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และชั้น มก.๕ ที่เลือกเรียนครู ที่บิณฑาคารคามีอาชีพหัตถกรรม และอาชีพอื่น ๆ	๕๐
ตาราง ๑๔.	เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และชั้น มก.๕ ที่เลือกเรียนครู ที่บิณฑาคารคามีอาชีพข้าราชการ และอาชีพอื่น ๆ	๕๑
ตาราง ๑๕.	ระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หกถึงชั้น มก.๓ ที่เลือกเรียนครู	๕๒
ตาราง ๑๖.	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเท่ากับปานกลาง	๕๓
ตาราง ๑๗.	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ ที่เลือกเรียนครู ระหว่างกลุ่มที่มีผลการเรียนระดับเท่ากับปานกลาง	๕๓
ตาราง ๑๘.	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ ที่เลือกเรียนครู ระหว่างกลุ่มที่มีผลการเรียนระดับปานกลางกับอ่อน	๕๔
ตาราง ๑๙.	ระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๕ ที่เลือกเรียนครู	๕๔
ตาราง ๒๐.	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๕ ที่เลือกเรียนครู ระหว่างกลุ่มเท่ากับปานกลาง	๕๕
ตาราง ๒๑.	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๕ ที่เลือกเรียนครู ระหว่างกลุ่มเท่ากับอ่อน	๕๖
ตาราง ๒๒.	เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๕ ที่เลือกเรียนครู ระหว่างกลุ่มปานกลางกับอ่อน	๕๖
ตาราง ๒๓.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น มก.๓ และ มก.๔ ควบคู่กัน	๕๕
ตาราง ๒๔.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และ มก.๔ ที่บิณฑาคารคามีอาชีพหัตถกรรมกับข้าราชการ	๕๕
ตาราง ๒๕.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และ มก.๕ ที่บิณฑาคารคามีอาชีพหัตถกรรมกับอาชีพอื่น ๆ	๕๕

ตาราง ๒๖.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และ มศ.๔ ที่บิดามารดามีอาชีพข้าราชการ และอาชีพอื่น ๆ	๔๘
ตาราง ๒๗.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครู ของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และมศ.๒ ที่บิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา	๕๐
ตาราง ๒๘.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และ มศ.๑ ที่บิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา และอุดมศึกษา	๕๐
ตาราง ๒๙.	เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และ มศ.๒ ที่บิดามารดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา	๕๑
ตาราง ๓๐.	ลำดับความสำคัญของเหตุผลที่ทำให้ให้นักเรียนมาเลือกเรียนครู	๕๒
ตาราง ๓๑.	คะแนนที่ได้จากการทดสอบสองครั้งกับเด็กนักเรียนจำนวน ๕๘ คน	๕๓
ตาราง ๓๒.	คะแนนผลการสอบไล่ชั้น มศ.๒ ของนักเรียนชั้น มก.๓ โรงเรียนสา จังหวัดขอนแก่น จำนวน ๓๒ คน	๕๔
ตาราง ๓๓.	จำนวนนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มก.๓ และ มศ.๑ ที่ได้เลือกเรียนครูและ ขยายผล ที่เลือกเหตุผลในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ	๕๖
ตาราง ๓๔.	การประมาณค่าเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มศ.๓ จำนวน ๓๖๔ คน	๕๗
ตาราง ๓๕	การประมาณค่าเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หกถึง ชั้น มศ.๑ จำนวน ๕๐๓ คน	๕๘
ตาราง ๓๖.	เหตุผลในการเลือกอาชีพต่าง ๆ แจกแจงด้วยการถ่วง	๑๐๑

บทที่ ๑

บทนำ

คำนำ

เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงก็คือ เรื่องอาชีพ
ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติเด็กวัยนี้จะเริ่มคิดถึงการทำเนิชีวิตอย่างเสรี สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้เด็ก
เป็นอิสระโลกก็คือ การหาเงินไ้ด้วยตนเอง การเลือกอาชีพของเด็กจะเริ่มมาตั้งแต่อยู่ในวัยเด็ก
แล้วจะกลายเป็นจริงเมื่อมีวุฒิภาวะสูงขึ้น ถึงขอความตติเตหนึ่งจากเอกสารของกรมวิสามัญศึกษา
กล่าวว่า "เมื่อบังเลือกด้วยการเลือกอาชีพก่อนข้างเหลวไหลและฟุ้งเฟ้อ ในวัยที่มากการตัดสินใจ
เลือกอาชีพจะอยู่ในขั้นทดลอง ก็ยังไม่แน่นอนและจริงจังก็ เมื่ออายุใกล้สิบเจ็ดปีขึ้นไปการเลือก
อาชีพจะถูกคองและเหมาะสมยิ่งขึ้น"^๑

๒ เนื่องจากปัจจุบันนี้มีอาชีพมากมายหลายอย่าง เด็กบางคนจึงมักประสบปัญหาในเรื่องที่
บางคนก็สามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม แต่ก็ยังมีจำนวนไม่น้อยที่บางคน หนีคณหลก และ
บางคนสายเกินไปที่จะเปลี่ยนมาประกอบอาชีพที่ตนชอบได้ ก็จะยอมเสมอว่ามีบุคลลที่ขาดความ
พึงพอใจในอาชีพที่ตนกระทำอยู่เป็นจำนวนมากมิใช่น้อย มีเหตุถึงกล่าวมีสาเหตุหลายประการ
ประการหนึ่งที่สาคัญก็คือบุคคลทั้ง ๆ มิได้มีเสรีภาพเต็มที่ในการเลือกอาชีพด้วยตนเอง หากแต่
ได้รับอิทธิพลจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อนและสังคมโดยส่วนรวม ช่วย
เหตุนี้ว่าด้วยการตามรูปการเปลี่ยนแปลงกล่าวได้ว่า บุคคลเหล่านี้จะประกอบอาชีพไปอย่างแก่ ๆ
เพียงให้ผ่านไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น มิได้คำนึงถึงผคงงานว่าจะออกมาในรูปใด ทั้งยังไม่มีการ
สร้างแนวความคิดหาให้แกวงการอาชีพ (อีกฝ่าย) ทร.สุจริต เวลาสุบุตร ไ้กล่าวถึงผลของการ
เลือกอาชีพที่ตนไม่สนใจว่า "มีทเป็นจำนวนมากที่ประกอบอาชีพแล้วเกิดความไม่พอใจในอาชีพ รัย
เป็นการเฝ้าใจทำเพราะไม่มีโอกาสจะประกอบอาชีพเป็นอย่างอื่นได้จึงทำให้ไม่มีความถ้าวหา

เพราะตนเองก็จะเปลี่ยนอาชีพทันทีที่ไม่มีโอกาส บุคคลประเภทนี้จะดวงอาภรณ์ที่ตนว่าใจระห่ำ เป็นอย่างมาก โดยปกติถ้าทราไม่สนใจแล้ว พักคนที่ที่ติดอาชีวะให้เกียรติจะมีอยู่น้อยเป็นธรรมดา มักจะมีความรู้สึกถูกหมิ่นดูแคลนอาชีวะที่ตนกำลังประกอบอยู่" ^๒ ถึงขั้นการได้ประกอบอาชีพที่ตนพอใจนับเป็นเรื่องยากยิ่ง นอกจากจะมีคุณมากกว่าตนเองในทางความก้าวหน้าแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นส่วนใหญ่ด้วย ฉะนั้นที่บุคคลเลือกออกจากอาชีพที่ตนสนใจแล้ว ควรเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและความถนัดของบุคคล การจะช่วยให้เลือกอาชีพใดอย่างถูกต้องเหมาะสม จำเป็นที่จะต้องได้เด็กได้เข้าใจตนเองอย่างตรงต่อเสียก่อน เด็กจึงจะสามารถใช้ความเข้าใจตนเองนั้นเลือกอาชีพได้ เด็กจะมีความสามารถเช่นนี้ได้ ก็ย่อมต้องอาศัยความช่วยเหลือจากโรงเรียนในกิจการแนะแนวและการให้คำปรึกษาทางอาชีพ ที่มีประสิทธิภาพ

* อาชีพทุกอาชีพมีความสำคัญและจำเป็นเท่าเทียม ต่างมีส่วนช่วยการทำความเจริญให้แก่สังคมทั้งสิ้น อาชีพที่ดูนับเป็นอาชีพเบื้องต่ำมีความน้อย ก็นับเป็นผู้ที่ควรสงนุเขย่าวขานให้เป็นคนเม่งงี้ เป็นประโยชน์แก่ประเทศต่อไป ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน เสด็จพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทซึ่งมีความหมายดังนี้ว่า "การศึกษามีเรื่องใจและศักดิ์ขงของมนุษย์ เราเมื่อเกิดมาก็ได้รับการสั่งสอนจากบิดา มารดา อันเป็นความรู้เบื้องต้น เมื่อเจริญเติบโตขึ้นก็เข้าเรียนโรงเรียนและอาจารย์สั่งสอนให้ได้รับวิชาความรู้สูง และอบรมจิตใจให้สูงส่ง มีกตัญญูธรรม เพื่อจะได้เป็นพลเมืองดีของชาติสืบต่อไป งานของครูจึงเป็นงานที่สำคัญยิ่ง" ^๓ การที่บุคคลเลือกอาชีพ และ การรับเอา ตัวบุคคลเกิด โลกสว่างไว้ในชั่วช้า "การเตรียมครู" เมื่อครั้งที่สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทยได้เปิดการประชุมทางวิชาการขึ้นว่า "การเลือกอาชีพมีคุณภาพดีอย่างไรถึงเกิดผล

^๒ สุกใจ เสงี่ยมพร คร. การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา หน้า ๓๘

^๓ พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรทางวิทยาลัยวิชาการศึกษา

พิธีพระราชทานปริญญา การศึกษามูลนิธิเพื่อเด็กพิการพิการ และพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัย

ตามแนวทางที่วางไว้ ก็ต้องอาศัยการเป็นกำลังสำคัญช่วยอบรมมโนนิสัย ให้ความรู้ และเตรียม
 กุศลคุณกุศลจิตา ซึ่งจะเติบโตไปเป็นเมล็ดเมื่องอก เป็นกำลังทางเศรษฐกิจของบ้านเมือง ้วยเหตุนี้
 จึงต้องเตรียมรับจ้างครูที่มีคุณภาพสูง ก็มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะและจิตไวสูง
 มีความเสียสละและเหมาะสมที่จะช่วยอบรม และแนวทางให้ครูไปรับการศึกษาก็มาที่ถูกต้องเป็น
 ผลเมื่องอกก็ถึงประเทศต้องการได้" จะเห็นได้ว่าครูที่ช่วยเหลือให้ครูในจาเป็นต้องเป็นผู้ที่มี
 วิชาความรู้บางอย่างที่ ทั้งยังคงมีความเสียสละยอมอุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ

ถ้าจะศึกษารายละเอียดของโครงการผลิตครูและยกมาตรฐานครู พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔
 จะพบว่าในการผลิตครูและยกระดับมาตรฐานของครูเพื่อไปใช้ไปปริมาณเพียงใด และมีคุณภาพสูงนี้
 กรมการฝึกหัดครูถือว่าคุณภาพของครูเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะหากได้ครูไม่มีคุณภาพออกไป
 ทำการสอนย่อมมีผลไปถึงการศึกษาลงเด็กเป็นจำนวนมาก ดังที่ "แม้จะทุ่มเทงบประมาณเพื่อ
 จะเร่งการผลิตครูให้ได้จำนวนมาก ๆ โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพของครูย่อมจักทวีผลลัพท์การและ
 เหตุผล" / เพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพก็รวมถึงความต้องการ สถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ จึงจาเป็นที่
 จะต้องปรับปรุงหลักสูตร การเรียน การสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มองว่าถ้าได้ครูที่ไว้ใจพยายาม
 ศึกษางานหนักเรียนดีมีความรู้ ความสามารถให้มาสนใจใฝ่เรียนใฝ่หาทางครูด้วย ทั้ง
 ขอมหาวิทยาลัยแล้วว่าครูที่มีประสิทธิภาพดีแล้วเป็น จะต้องมีความรับผิดชอบที่กว้างขวาง และมีความสามารถ
 ในการถ่ายทอดวิชาการเป็นนัยสำคัญ / การที่ถึงเหตุผลของการเลือกและไม่เลือกเรียนทางครู
 ของนักเรียนอย่างกว้างขวาง จะช่วยมีทางให้ทราบถึงความนึกเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาชีพครู
 เพื่อเก็บเกี่ยวค่าที่นอกเหนือจากค่าไป บุคคลที่จะมาเป็นครูสมควรที่จะถูกคัดเลือกอย่างดี

๔ มุขี๊ว อรรถาทร และ รัตนา กับมุกุเก็ว การ. "การเตรียมครู" เอกสารวิชาการ
 ประชุม ทางวิชาการของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย เล่ม ๓

๕ ศึกษาธิการ กระทรวง "โครงการที่ขาดสนใจของกรมการฝึกหัดครู"
 งานวิจัยทางการศึกษา เล่ม ๓ หน้า ๒๐

คร. ๖๖๖ แดงก๊กก็ ไล่เสขอมมาถรรพการถรรพการก็เริ่มเกิดกฐันนี้ "ถ้าเลือกผู้ที่มีใจรักที่จะเป็นครู มาเรียนครูขละมาเป็นครู เกษที่รักวิชาดีให้ แม่จะออกมี ใจมีก็ยังมีอุคมกตที่ว่าจะทำงานของตน ให้ได้ผลเป็นที่พอใจ เช่น จิตรกร หมอศกาศาศนา ไชระหว่างเราทั้งจากกฐันนี้ การ กักเลือกไม่สักณะที่อาจหาใจแต่ไม่ได้ปริมาณกฐันการกักการแรง รักการผลิตอยู่ใบ มีจตุรัส" ๖

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาว่า

๑. ว่าที่เลือกกำลังจะจบชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ จะเลือกเรียนครูและอาชีพอื่น มากน้อยเพียงใด
๒. เหตุผลของนักเรียนที่มาเลือกเรียนครูแตกต่างกับเหตุผลของนักเรียนที่ เลือกเรียนอาชีพอื่นอย่างไร
๓. โดยการเลือกและไม่เลือกเรียนครู นักเรียนมีเหตุผลอย่างไร
๔. นักเรียนที่เลือกเรียนครูอยู่ในโรงเรียนมัธยมที่ศึกษารวมอาชีพและไร้อย่าง
๕. นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีผลการเรียนอยู่ในระดับใด
๖. นักเรียนที่ต่างเพศกัน อยู่ในโรงเรียนมัธยมที่ศึกษารวมอาชีพและระดับการ ศึกษาต่างกัน จะมีเหตุผลในการเลือกเรียนครูแตกต่างกันหรือไม่

ความสำคัญของการวิจัย

๑. ช่วยในการพิจารณาขยายผลการวิจัยนักเรียนไปตามวงกว้างต่าง ๆ ในเขตใกล้เคียงกับ ความต้องการและความสนใจของนักเรียน

๒. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประกอบการพิจารณาปรับปรุงบริการแนะแนวทางอาชีพที่จัดขึ้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และการจัดตั้งบริการแนะแนวในสถาบันฝึกหัดครู

๓. ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งก่อนทบทวนและตอนปลาย ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งบริการแนะแนวทางอาชีพขึ้น เพื่อจะได้อำนวยความสะดวกเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

๔. ผลการวิจัยอาจช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเล็งเห็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง หรือบิดามารดากับการเลือกอาชีพของนักเรียน เพื่อให้ผู้บริหารเวลานั้นจะเฝ้าหาทางใหญ่ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนได้เลือกอาชีพด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

๕. ช่วยให้มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองตระหนักถึงความต้องการทางอาชีพที่แท้จริงของตัวเด็กมากกว่าความต้องการของตนเอง

ขอตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

- ๑. ถือว่านักเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการพิจารณาเหตุผลและประมาณค่าความรู้สึกของตนเองต่อสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
- ๒. ถือว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอย่างจริงจังและเป็นที่ยอมรับได้

ขอบเขตของการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชาย หญิง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้น มศ.๑ และ มศ.๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ในภาคเหนือ ซึ่งมีจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ ตาก และ อุตรดิตถ์ จำนวนโรงเรียนที่เลือกมาทำการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น ๔๓ โรงเรียน เป็นนักเรียน

ชั้น มก.๓ จำนวน ๑๘๘ คน และชั้น มศ.๕ จำนวน ๓๑๑ คน

๒. ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ ความรู้เรื่องส่วนตัวของนักเรียนอันประกอบไปด้วยเพศ ชั้น วิชาการ วิชาของนักเรียน อาชีพและ วิชาการศึกษาของบิดามารดา

ตอนที่ ๒ ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาต่อเพื่อการออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนหลังจากจบการศึกษาในระดับชั้นของตนแล้ว และเหตุผลในการเลือกอาชีพโดยให้นักเรียนเลือกตอบว่าใช่หรือไม่ใช่

ตอนที่ ๓ ประกอบด้วยเหตุผลของการเลือกและไม่เลือกเรียนทางครู โดยให้นักเรียนตอบตามลักษณะของมาตราส่วนประมาณค่า

๓. อาชีพของบิดามารดา พิจารณาเป็น ๓ ประเภทคือ

๓.๑ อาชีพครู อาจารย์

๓.๒ อาชีพข้าราชการอื่น ๆ

๓.๓ อาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ครูและข้าราชการอื่น ๆ

๔. วิชาการศึกษาของบิดามารดา พิจารณาเป็น ๓ ระดับคือ

๔.๑ ประถมศึกษา (ต่ำกว่า ป.๔)

๔.๒ มัธยมศึกษา (สูงกว่า ป.๔ แต่ไม่เกิน มศ.๕ - ๖)

๔.๓ อุดมศึกษา (สูงกว่า มก.๕ - ๖)

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

"เหตุผล" จาก The American College Dictionary^๓ อธิบายความหมายพอสรุปได้ว่า หมายถึงสิ่งที่อธิบายถึงความเชื่อของบุคคล หรือหมายถึงความจริงหรือแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจ การกระทำหรือความเชื่อของบุคคล

^๓ Clarence, Barnart L., The American College Dictionary, p.100'

สำหรับ ผลในข้อนี้หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือก และไม่เลือกเรียนครู และวิชาชีพอื่น ๆ ของนักเรียน

"อาชีพ" หมายถึงอาชีพทั้งหมดที่ตกลงเรียนในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และระดับมหาวิทยาลัย

"ระดับการเรียน" หมายถึงอันดับเปอร์เซนต์เรต (Percentile Rank) ที่หาได้จากคะแนนการสอบไล่ของนักเรียนแต่ละกลุ่มที่สามข้อสอบชุดเดียวกัน โดยแยกพิจารณาดังนี้

๑. อันดับกับเปอร์เซนต์เรตของนักเรียนชั้น มศ.๓ จากคะแนนสอบไล่ปลายมี
ชั้น มศ.๒

๒. อันดับกับเปอร์เซนต์เรตของนักเรียนชั้น มศ.๕ จากคะแนนสอบไล่ปลายมี
ชั้น มศ.๔

อันดับเปอร์เซนต์เรตพิจารณาได้ ๓ กลุ่มคือ

๑. อันดับเปอร์เซนต์เรตที่ ๘๘ - ๙๙ เป็นพวกเก่ง
๒. อันดับเปอร์เซนต์เรตที่ ๑๒ - ๘๓ เป็น พวกปานกลาง
๓. อันดับเปอร์เซนต์เรตที่ ๑ - ๑๑ เป็นพวกอ่อน

"นักเรียน" หมายถึงนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๒.

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและขอสมมุติฐาน

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่กระทำในต่างประเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับ การวิจัยครั้งนี้ และซึ่งมีผลช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อปัญหาที่ศึกษาได้ดียิ่งขึ้น พอจะประมวลได้ดังนี้

อีเซล และ แทตเตต^๑ ทำการวิจัยเรื่อง "ความมุ่งหวังในอนาคตของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา" โดยวิธีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการรวบรวมข้อมูล การวิจัยได้กระทำกับเด็กชายหญิงจำนวน ๑๕๗๒ คน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่เลือกอาชีพคล้ายคลึงกับบิดามารคามีจำนวนปานกลาง

ไลออน^๒ ทำการศึกษาถึงความแตกต่างของลักษณะการเลือกอาชีพในภาพรวมของนักเรียนมัธยมศึกษา และองค์ประกอบทางบุคลิกภาพ โดยศึกษาจากนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัย แอสเตอร์ด ปี ๑๙๕๖ - ๑๙๕๗ ปรากฏว่ากลุ่มที่เลือกอาชีพใกล้เคียงกับบิดามารคามีความต้องการคำแนะนำตามอาชีพ

เพอร์โรน^๓ ศึกษาเรื่องกานิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นปีที่ ๗ และ ๘ จำนวน ๑๙๖ คน และมีบิดามารคามากกว่าเด็ก

^๑ EZell, Lonnie B., and Henry H. Tatate, "High School Students Look to the Future", Journal of Educational Research, 49:217-222, November, 1955.

^๒ Lyon, James Burke, "A Study of Experiential, Motivational and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision", Dissertation Abstracts, 4(20):1269, October, 1959.

^๓ Perrone, Philip A., "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls", The Personnel and Guidance Journal, 44:33, 255-257, November, 1965

กลุ่มนั้น ผลจากการศึกษาพบว่า บิตามารคาและบุตรต่าง เลือกลงเอาการมีรายไคดีแจะความ
มันกงของอารีฟ เป็นกานิยมทางอารีฟที่สำคัญที่สุด ส่วนการช่วยเหลือผู้อื่น การทำงานกับ
วัตถุและการทำงานที่ไม่คงอยู่ไคบงกับบัญญัติกรนั้น เป็นกานิยมที่ไม่สำคัญ

เขียนลศตรา ๔ ไคไกราะห้องกัประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นกรู ของ
นิติตมหาวิทยาลัยแกดิเอร์เนี่ย ว่านวน ๒๓๐ คน ไคโยไรแบบสอยถาเป็นเกรื่องมือ ปรากฎนค
คังนี้

๑. นิติตว่านวน ๕๐ เปอร์ เซนตคักสินใจเข้าเป็นกรู เมื่อจบรัมีวิทยมศึกษาตอนปลาย
๒. นิติตจำนวน ๔.๗ เปอร์ เซนตเท่านั้นที่ เกยมีประสพการอไในการสอน ซึ่ง
เป็นส่วนของหลักสุทรไ ในรัมีวิทยมศึกษาตอนปลาย
๓. นิติตจำนวน ๔.๓ เปอร์ เซนตเท่านั้นที่ เกยเป็นสมาธิของ Future of
Teachers of America ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในรัมีวิทยมศึกษาตอนปลาย
๔. นิติตจำนวน ๓๑.๓ เปอร์ เซนตเกยไครับการแนะแนวให้มีความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับอารีฟ
๕. นิติตที่มีบิตามารคา เป็นกรูหรือคนใดคนหนึ่ง เป็นกรู มีว่านวน ๘.๒ เปอร์ เซนต
๖. การ เลือกลงอาชีพกรู เพราะนิติตเห็นว่า การ เป็นกรูทำให้มีโอกาสหลาย
ประการคังนี้
 - ๖.๑ ไคไควยเหลือนักเรียนให้เพิ่มกานิยมที่ค มีทัศนคติที่จะ เป็นพค เมืองค
และมีความซำซิงในคุณภาพค
 - ๖.๒ ไคทำงานกับนักเรียนและมีโอกาสไคกระคุมส่ง เสริมให้คักเรียน
แสดงออกในทางที่ค
 - ๖.๓ ไคมีบทบาทสำคัญในการดำรงรักษาและสั่ง เสริมการ ดำเนินชีวิต
แบบประ าริไคไทย

๔ Fielstra, Clarence, "An Analysis of Factors Influencing the Decision to Becone a Teacher", Journal of Educational Research, XIVIII, pp. 659-667, May, 1955.

๒.๔ ไ้ทำงานที่จะทำให้ตัวเองมีความเจริญก้าวหน้า

๒.๕ ไ้ทำงานตามสาขาความรู้ที่สนใจ และยังไ้ช่วยไ้ให้นักเรียน

ไ้รับความรู้และทักษะ

๗. องค์ประกอบที่นิสัยเห็นว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นครูมากที่สุดได้แก่

๗.๑ ิครู

๗.๒ เพื่อนและหรือญาติ

๗.๓ ชาว เกี่ยวกับความต้องการครูเพิ่มขึ้น

๗.๔ บทบาทที่เกี่ยวกับอาชีพครูและการศึกษา

๗.๕ บิดามารดา

ักหนึ่งแอม และ มอเรีย^๕ ศึกษาถึงแรงจูงใจที่เป็นเหตุผลในการประกอบอาชีพครูของครูประถมศึกษาศึกษาและมัธยมศึกษา โดยไ้แบบสอบถามเป็นเกร็ดงมื่อในการรวบรวมข้อมูลผลการศึกษาปรากฏว่าแรงจูงใจที่เป็นเหตุผลสำคัญในการเข้ามาเป็นครูของครูประถมศึกษา ก็คือความมั่นคงของตำแหน่ง ความชอบอย่างแท้จริงในอาชีพครู ความมั่นคงของรายได้ ส่วนแรงจูงใจสำหรับครูมัธยมศึกษาคือ ความมั่นคงของตำแหน่ง ทางที่ไ้จะไปศึกษาต่อ และความมั่นคงของรายได้

โมริ^๖ ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการจูงใจให้เข้าเป็นครู โดยไ้ให้นิสิตที่เรียนครูอายุตั้งแต่ ๒๐ ปี ลงมาตอบแบบสอบถาม พบว่า

๑. ภูมิหลังทาง เศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม ระยะเวลาในการตัดสินใจเข้าเป็นครู พันฐานที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ และระยะเวลาที่คิดว่าจะบ่ีค่าวิชาครู ของนิสิตชาย

^๕ Cunningham, K.S. and Morey, A. Elwyn, Children Need Teachers, Melbourne University Press, 1947, pp. 144-146.

^๖ Mori, Takako, "Analysis of Factors Influencing Motivations For Becoming a Teacher", Journal of Educational Research, 60:174-179, December, 1966.

และนิสัยหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๒. ความแตกต่างในเรื่อง เพศมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับคุณภาพทางงาน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของอาชีพครู

๓. ทัศนคติต่อคุณภาพทาง เศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและคุณภาพทางจริยธรรมของอาชีพครู มีผลต่อการกระตุ้นให้นิสิตเข้ามา เป็นครู

๔. แรงจูงใจที่ทำให้เข้ามาเป็นครูนั้น เป็นผลจากองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ ทัศนคติต่อคุณภาพของอาชีพครู และความรู้สึกเกี่ยวกับความต้องการของตนเองที่จะเข้ามาเป็นครู

มาบริ^๗ ได้ศึกษาเปรียบเทียบครูที่มีความสามารถสูงและครูที่มีความสามารถต่ำเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นครู โดยให้ครูทั้งสองกลุ่มตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษารูปไครว ครูที่มีความสามารถสูงเข้ามาเรียนครู เพราะได้รับเงินทุน ครูพวกนี้มีความใฝ่หาทางงานวิชาการมากกว่าครูที่มีความสามารถต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่าพวกที่มีความสามารถสูงจะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นเมื่อมีโอกาส แต่พวกที่มีความสามารถต่ำจะไม่เปลี่ยน

๕. ศึกษาถึงเหตุผลในความต้องการ เป็นครูของ นิสิตที่ มหาวิทยาลัยสองแห่ง จำนวน ๔๔๔ คน ผลที่ได้จากคำตอบแบบสอบถามพบว่า การจัดอันดับเหตุผลของความตอง การเป็นครู เรียงตามลำดับดังนี้

๑. ครอบและตองการช่วย เหลือเด็ก
๒. ตองการช่วย เหลือเด็กให้ มีปฏิภาณการ ดำเนินชีวิตที่มีคุณภาพ
๓. มีความชอบอาชีพครู

^๗ Mabry, Noris Kemp, "A Comparison of Two Measured Ability Groups of Georgia Teacher with Respect to Factors Influencing Their Decisions to Enter the Teaching Profession", Dissertation Abstracts, 23:143-4, July-September, 1967.

^๘ Wellbank, L. Mary, "Why Teach ?", Journal of Educational Research XLVIII, 399-703, May, 1955.

๔. มีความรู้ที่เท่าเทียมกันสามารถทำประโยชน์ในด้านการสอนและการศึกษาได้
 ๕. สภาพแวดล้อมในการสอนและการทำงานเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจ
- แบล็ก วิลลิส เจ และ เพ็จเจอร์ โรม เฌม^๕ ได้รวบรวมผลการวิจัยของบุคคลต่างๆ

ดังนี้

อคมที่ ศึกษาถึงเหตุผลในการเลือกอาชีพครูของนักศึกษา ๙๗๐ คน ในโรงเรียนฝึกหัดครู ๑๕ แห่ง พบว่าเหตุผลสำคัญในการเลือกอาชีพครูทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา นั้น เป็นเหตุผลในลักษณะอุดมคติ เกี่ยวกับ ความชอบในการทำงานร่วมกับนักเรียนในระดัมนั้น ๆ

กรรา เมอร์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจต่ออาชีพครูของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายปีสุดท้าย จำนวน ๒๓๘ คน พบว่านักเรียน ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่สนใจอาชีพครู เพราะเหตุผลต่อไปนี้ คือ เงินเดือนน้อย ไม่มีอิสระ ไม่มีอำนาจ ไม่ได้รับการยกย่องและไปมีอนาคต

ฮาร์คเวย์ รายงานผลการสำรวจเหตุผลในการเลือกหรือไม่ว่างเลือกอาชีพครูของนักเรียนมัธยมปีสุดท้าย จำนวน ๑๓,๗๖๘ คน ในอินเดียนา ดังนี้ มีนักเรียนเพียง ๘ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่สนใจอาชีพครู และเหตุผลที่ทำให้มาสนใจอาชีพครูคือ ความเพลิดเพลินในการได้ทำงานร่วมกับเด็ก โอกาสในการมีงานทำ ใ้บริการสังคม เป็นอาชีพที่มีมั่นคงและอยู่ในอุดมคติ และมีวันหยุดมาก พวกที่ไม่สนใจในอาชีพครูให้เหตุผลว่าเป็นอาชีพที่ไม่น่าสนใจ มีรายได้น้อย และมีสภาพการทำงานที่ไม่ดี

ฟอร์ด ศึกษาถึงความกีดกันของนักเรียนชั้นปีที่ ๒ และปีสุดท้าย จำนวน ๘๐๐ คน ในโรงเรียนมัธยม ๘ แห่ง ที่มีต่ออาชีพครู โดยใจแบบสอบถามเป็นกรณีรวบรวมข้อมูล พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง เลือกอาชีพครู เนื่องจาก ความประทับใจในลักษณะต่างๆ ของครูที่สอนตนเขา สำหรับเหตุผลที่ทำให้มาเลือกอาชีพครู เมื่อซักเรียงลำดับความสำคัญจะได้ดังนี้ พอใจในการได้ทำงานร่วมกับนักเรียนและช่วยเหลือผู้อื่น บรรารณานที่่จะถ่ายทอดวิชาความรู้

๕

Black, Willis J. and Page, Jerome M., "Recruitment and Selection of Elementary and Secondary School Teachers", Review of Educational Research, Vol. XXVIII, No. 3, June, 1958.

มีโอกาสในการทำงานที่ดีและเป็นอาชีพที่น่าสนใจ

สโตน เมทซ์ ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่ออาชีพการงานของนิสิตชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๑๕๗ คน ในวิทยาลัยครู พบว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างมีความกึกกั่นและมีทัศนคติต่ออาชีพการงานดังนี้

๑. อาชีพการงานเป็นอาชีพที่ให้ความสนุกสนาน และเป็นอาชีพที่มีทางก้าวหน้า
๒. อาชีพการงานมีความสำคัญตรงที่สามารถสร้าง ความพึงพอใจให้แก่เด็กได้
๓. อาชีพการงานมีส่วนช่วย เหลือนักเรียนใน ทิวทัศน์ได้
๔. ส่วนไม่กึกกั่นของอาชีพการงานก็ถือเป็นอาชีพที่ต้อง เกี่ยวพันกับระเบียบวินัย ปลูกฝัง

นักเรียน และนักเรียนที่ผิดปกติ

จุดสนใจ ทำการศึกษาทัศนคติต่ออาชีพการงานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สองท้าย จำนวน ๓๗๐ คน โดยใช้ Projective Technique เป็นเครื่องมือ ผลปรากฏว่า อุปสรรคอันสำคัญที่ทำให้ นักเรียนไม่เลือกการงาน คือ การมีรายได้น้อย ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยในการปฏิบัติงานยุ่งยากเกินไป เป็นงานจำเจน่าเบื่อ และมีโอกาสอยู่ใน หน่วยงานที่จำกัด ส่วนเหตุที่ทำให้ นักเรียนเลือกอาชีพการงานก็เนื่อง การได้ทำงานร่วมกับคนเก่งและนักเรียน การได้มีส่วนช่วย เหลือสังคม และการได้ทำงานที่สนุกสนาน

งานวิจัยที่กระทำในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องของกับงานวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ ๑๐ ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. ๒๕๐๐ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ในเรื่องอาชีพต่าง ๆ อยู่ในแง่จำกัด นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการมีอาชีพแพทย์ ตามความนิยมของกันทั่วไป และอิทธิพลสำคัญที่โน้มน้าวความสนใจของนักเรียนนี้ให้เห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพต่าง ๆ และเกิดความสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียนเพื่อออกไปประกอบอาชีพนั้น ๆ ก็คือ ความกึกกั่นและความสนใจในสถานอาชีพของบิดามารดา

๑๐ เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ "การสำรวจความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี ภาควิชาการ ๒๕๐๐

ทัศนีย์ สุทธิ^{๑๑} ได้ศึกษาถึงทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพใน พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษาแพทย์บางส่วน ผลการศึกษพบว่า ลักษณะงานอาชีพที่นิสิตและนักศึกษาพอใจ ได้แก่อาชีพที่มีความมั่นคง ปลอดภัย อิสระ มีเกียรติและเปิดโอกาสให้ใช้ความสามารถพิเศษ

บุพธรณี กุศลสมิตี^{๑๒} ได้ศึกษาถึงกานนิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น มศ. ๓ ในจังหวัด พระนคร ธนบุรี โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาย หญิง จำนวน ๓๐๐ คน ผลการ วิจัยพบว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง เห็นความสำคัญของ เกณฑ์ในการ เลือกรอาชีพในเรื่อง การมี ฐานะกับฐานะเป็นนักบริหารที่ดี การมีอาชีพสุจริต ความสบายใจในการทำงานและการมีความ อิสระ ในการทำงาน ส่วนนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ ไม่เห็นความสำคัญของ เกณฑ์ในการ เลือกร อาชีพในเรื่อง เหล่านี้

วัชณา กกกำแหง และ สดภาพ พันธุ์ณี^{๑๓} ทำการศึกษาดังความต้องการการศึกษาคือ ของนักเรียนชั้น มศ. ๖ ปีการศึกษา ๒๕๐๐ ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี พบว่า นักเรียนชาย เลือกรอาชีพแพทย์มากที่สุดและ เลือกรอาชีพครู เป็นอันดับสุดท้าย ส่วนนักเรียนหญิง เลือกรอาชีพแพทย์ มากที่สุดเช่นกัน และ เลือกรอาชีพครูมากเป็นอันดับสอง

เรืองไร พูนพานิช^{๑๔} ทำการสำรวจจากใจจ่ายของนักเรียนฝึกหัดครู ชั้น ป.ศ. สูง ปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๔ ในส่วนกลาง พบว่านักเรียนฝึกหัดครูมีวิเคาการประกอบอาชีพอื่น ๆ

^{๑๑} ทัศนีย์ สุทธิ "ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพ" วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี กุฎศาสตร ๒๕๐๔.

^{๑๒} บุพธรณี กุศลสมิตี "กานนิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น มศ. ๓ ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี" วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาโท กุฎศาสตร ๒๕๐๐.

^{๑๓} วัชณา กกกำแหง และ สดภาพ พันธุ์ณี "การสำรวจความต้องการ เกี่ยวกับการ ศึกษาคือ ของนักเรียนชั้น มศ. ๖ ปีการศึกษา ๒๕๐๐" หน้า ๘ - ๘.

^{๑๔} เรืองไร พูนพานิช "การใ้จ่ายประจำของนักเรียนฝึกหัดครู ส่วนกลาง" หน้า ๘ - ๘.

ที่มีอิทธิพลมากที่สุด และมาจากกรณกรวีที่มีคามารคามิอารีพกรนุอยที่สุด
 จากผลงานต่าง ๆ ทั้งที่กระทำในต่างประเทศและภายในประเทศดังใดก็ตามมาข้างตน
 แลวนั้น จะเห็นว่าล้วนเป็นความพยายามที่จะศึกษาถึง ความสนใจ แรงจูงใจ ทักษะและ
 ความมุ่งหวังของนักเรียน นิสิตและนักศึกษาทั้งชายหญิงที่มีต่ออาชีพต่าง ๆ และอาชีพกรู ในการ
 เลือกรอาชีพนั้น นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต่างมีเหตุผลและความกิดเห็นในกล ภัยงกันที่จะ เลือกรอาชีพ
 ที่มีรายไคค้ มีคามมั่นคง มีอิสระ มีส่วนช่วยเหลือสังคม และมีโอกาศก้าวหน้า ในตนเอง
 ประกณที่มีอิทธิพลต่อการ เลือกรอาชีพกรูอันสำคัญไคแก่ กรู บิคามารคา เพื่อน ญาติ และสื่อสาร
 มวลชน และเหตุผลที่ทำให้มา เลือกรอาชีพกรู คือ มีโอกาศทำงานร่วมกับเด็ก ครอบอาชีพกรู
 มีโอกาศไค้พบบริการคดสังคม มีวันหยุดมากและคองการ ฉายทอดคิระคามกรู

เบื้องหลังสมมุติฐานในการวิจัย

ในการ เลือกรสิ่งหนึ่งสิ่งใด ญุกกลมักมี เหตุผลหรือแรงจูงใจที่ทำให้เรา เลือกรสิ่งนั้นเสมอ
 ผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วในตอนต้นจะเป็นสิ่งยืนยันไคว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา ทั้งชายหญิง
 เลือกรอาชีพที่ไค้หายไค้สูง มั่นคง เป็นอิสระ และมีเกียรติ ซึ่งจะเห็นไค้ว่าแม้ระดัคชั้นเรียน
 อารีพองบิคามารคา และประภทของอารีพที่ เลือกรจะแตกต่างกันไค้ตาม ก็มีไค้ทำให้เหตุผลของ
 นักเรียน นิสิต และนักศึกษาละลานั้นแตกต่างกันเลย

เนื่องจากรนักเรียนในระดัคคดกลไค้กับบิคามารคา ญาติ กรู และเพื่อนมาก ญุกกลเหล่านี้
 จึงนำจะมีอิทธิพลต่อการ เลือกรอาชีพของนักเรียนมีไค้จนอย คังนั้นในการพิจารณา เรือกรอารีพจึงนำที่
 นักเรียนจะนำเวอารีพที่มีคามารคาของตนประกอบอยมาพิจารณาเป็นอันดับแรก นอกจากนั้นบิคา
 มารคาเองก็ยังมีคามโนม ไค้เพียงที่ จะไค้บุตรหลานของตนประกณอารีพเวริกร อยตามแบบอยางตน
 อีคควย

คามธรรมชาติของญุกกลที่มีความสามารถสูงก็มักสนใจในอารีพที่คองไค้ระคามกรู ความสามารถสูง
 ในทำนอง ไค้ยวกัน ผู้ที่มีความสามารถต่ำก็อยสนใจอารีพที่ตนพอจะมีคามสามารถทำไค้ แต่เนื่อง
 จากญุกกลมีเรื่อรภาพในการ เลือกรประกณอารีพ ญุกกรจึงมักเลือกรอารีพที่ เรือรกว่าคดคดก่อน เมื่อไม่ไค้

จึงหันมาเลือกอาชีพที่คิดจะลองมาตามลำดับ คงจะไต่บันเสมว่า บุคคลกนั้นเลือกอาชีพอื่นไม่ได้แล้ว จึงมาบีบประกออาชีพนั้น อาชีพนั้น เอนเกี่ยวกับอาชีพพกรูมักจะได้รับทั้งกำล่าวทำนองนี้เสมอ จึงนำที่จะไต่กึษาควา เป็นความจริง เพียงใค้ที่ว่า นักเรียนพกที่มาเลือกเรียนกรู เป็นพกที่มีระคัย การเรียนต่ำเท่า่นั้น ทั้งพคที่กลวมานี้มีส่วนทำให้เกคยอสมมุติฐานดังคดไปนี้

สมมุติฐานในการวิจัย

๑. นักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ จะมีเหตุผล เกี่ยวกับการ เลือกและไมเลือกเรียนกรู ไม่แตกตางกัน
๒. นักเรียนที่เลือกเรียนกรูมีเหตุผลไม่แตกตางจากพกที่เลือกเรียนอาชีพอื่น ✓
๓. นักเรียนที่มาเลือกเรียนกรูมาจากกร ฃกรวที่พคคามารค เป็นกรูมากกว่าอาชีพอื่น
๔. นักเรียนที่มาเลือกเรียนกรูจะมีผลการ เรียนอญู่ในระคัยคดไปนี้ ✓
 - ๔.๑ อญู่ในระคัย เกงสำหรับนักเรียนชั้น มศ.๓
 - ๔.๒ อญู่ในระคัยออนสำหรับนักเรียนชั้น มศ.๕
๕. นักเรียนที่คาง เพทกัน อญู่ในกร ฃกรวที่พคคามารคามีอาชีพและระคัยการศึกษ ตางกัน จะมีเหตุผลในการ เลือกเรียนกรูไม่แตกตางกัน

วิธีดำเนินการ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ในภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ๕ จังหวัดคือ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ ตาก และอุตรดิตถ์ ทั้งนี้ถือการแบ่งภาคตามสภาพทางภูมิศาสตร์^๑ เมื่อกล่าวโดยส่วนรวมแล้วสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและทางสังคม อาทิเช่น วัฒนธรรม อาชีพ ความเชื่อ และค่านิยม (Values) มีความคล้ายคลึงกันมาก ถือเป็นกลุ่มเอกพันธ์กลุ่มหนึ่ง (Homogeneous Group) ได้

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่สำหรับการวิเคราะห์ตามตัวแปรต่าง ๆ และให้ผลการวิเคราะห์อ้างอิงไปถึงมวลประชากรได้ จึงกำหนดที่จะให้กลุ่มตัวอย่างผู้มาเลือกเรียนครู ประมาณ ๓๐๐ - ๔๐๐ คน

จากการสำรวจโดยส่งแบบสอบถามชนิดปลายเปิดไปยังนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ในจังหวัดแพร่ ปรากฏว่านักเรียนชั้น มศ.๓ ประมาณ ๔๕ เปอร์เซนต์และนักเรียนชั้น มศ.๕ ประมาณ ๓๖ เปอร์เซนต์สนใจที่จะมาเลือกเรียนครู ด้วยเกณฑ์อันนี้ จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้ ชั้น มศ.๓ ประมาณ ๑๕๐๐ คน และชั้น มศ.๕ ประมาณ ๔๐๐ คน ในการหาตัวแทนมวลประชากรมาศึกษาใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

๑. สำรวจโรงเรียนที่ทำการสอนถึงชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ในแต่ละจังหวัด แล้วหาอัตราส่วนของจำนวนโรงเรียนในจังหวัดนั้น ๆ ใช้ตัวครส่วนนี้เป็นเกณฑ์ในการกำหนด

^๑ สวาท เสนาณรงค์ และบารัตน์ โทมัส แฟรงค์ "ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทย"

โรงเรียนที่จะเอามาเป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละจังหวัด ซึ่งปรากฏดังนี้

ตาราง ๑. จำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัดที่สอนถึงชั้น มศ.๓ และ มศ.๕

จังหวัด	มศ.๓			มศ.๕		
	โรงเรียน รัฐบาล	โรงเรียน ราษฎร์	รวม	โรงเรียน รัฐบาล	โรงเรียน ราษฎร์	รวม
เชียงใหม่	๔	๑๘	๒๒	๑	—	๑
แม่ฮ่องสอน	๓	๑	๔	๑	—	๑
เชียงใหม่	๗	๒๓	๓๐	๒	๕	๗
ลำพูน	๓	๗	๑๐	๑	๑	๒
ลำปาง	๔	๑๓	๒๑	๒	๑	๓
น่าน	๖	๓	๙	๒	—	๒
แพร่	๕	๘	๑๓	๒	—	๒
ตาก	๘	๒	๑๐	๒	—	๒
อุตรดิตถ์	๕	๗	๑๒	๒	๑	๓
รวม	๔๕	๗๘	๑๒๓	๑๕	๘	๒๓

สำหรับชั้น มศ.๓ อัตราส่วนของจำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัด จะเป็นดังนี้
 เชียงราย : แม่ฮ่องสอน : เชียงใหม่ : ลำพูน : ลำปาง : น่าน : แพร่ : ตาก : อุตรดิตถ์ = ๒ : ๑ : ๔
 ๓ : ๕ : ๒ : ๒ : ๒ : ๓

นำอัตราส่วนจำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัดมาพิจารณาหาอัตราส่วนระหว่างจำนวน
 โรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราษฎร์ การดำเนินการลำดับต่อไปก็คือใช้วิธี Random
 Sampling หาโรงเรียนโดยการจับสลากเพื่อกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนโรงเรียนตามที่กำหนดไว้

สำหรับโรงเรียนที่มีการสอนถึงชั้น มศ.๕ ในทุกจังหวัด ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษานี้ โดยไม่คำนึงมาหาอัตราส่วน ทั้งนี้เนื่องจากมวลประชากรมีอยู่เบา

๒. เมื่อได้จำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัดแล้ว พิจารณาเลือกศึกษาถึงโรงเรียนชั้น มศ.๓ ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนห้องเรียนในแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้เพราะว่าถ้าจะศึกษาจำนวนนักเรียนชั้น ม.ศ.๓ ทั้งหมดในโรงเรียนที่สุ่มได้ ตัวแทนมวลประชากรจะมีจำนวนเกินจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะประมาณไว้ ในกรณีที่โรงเรียนใดมีเพียง ๑ ห้องเรียนก็ศึกษาทั้งหมด หรือมี ๓ ห้องเรียนก็เลือกศึกษา ๒ ห้อง การสุ่มห้องเรียนให้อาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียนเป็นผู้เลือก โดยถือหลักว่า การเลือกห้องเรียนของอาจารย์ใหญ่เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบหนึ่ง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทั้งชั้น มศ.๓ และ มศ.๔ ของโรงเรียนต่าง ๆ มีจำนวนคงปรากฏอยู่ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒. จำนวนนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ จำแนกตามโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน		จำนวนนักเรียน	
		มศ.๓	มศ.๕
๑.	โรงเรียนสตรีพะเยา จังหวัดเชียงราย	๓๒	—
๒.	โรงเรียนพะเยาวิทยา จังหวัดเชียงราย	๓๕	—
๓.	โรงเรียนแม่จันวิทยาคม จังหวัดเชียงราย	๓๒	—
๔.	โรงเรียนภูก่อก๊ก จังหวัดเชียงราย	๒๓	—
๕.	โรงเรียนภูกามยาววิทยา จังหวัดเชียงราย	๕๕	—
๖.	โรงเรียนคำมอญรังษะเกระห์ จังหวัดเชียงราย	—	๑๒
๗.	โรงเรียนห้องสอนศึกษา จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๓๐	๒
๘.	โรงเรียนสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่	๓๓	—
๙.	โรงเรียนจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่	๔๘	—

ตาราง ๒. (ต่อ)

ชื่อโรงเรียน		จำนวนนักเรียน		
		มศ.๓	มศ.๕	
๑๐.	โรงเรียนธรรมราชศึกษา	จังหวัดเชียงใหม่	๓๕	—
๑๑.	โรงเรียนบูรณศักดิ์วิทยา	จังหวัดเชียงใหม่	๒๖	๕๒
๑๒.	โรงเรียนพระหฤทัย	จังหวัดเชียงใหม่	๒๕	—
๑๓.	โรงเรียนกีรมังคลานุสรณ์	จังหวัดเชียงใหม่	๔๔	—
๑๔.	โรงเรียนโกวิทธารัง	จังหวัดเชียงใหม่	๒๕	—
๑๕.	โรงเรียนคฤงคิศิลปวิทยา	จังหวัดเชียงใหม่	๑๑๐	๓๐
๑๖.	โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	จังหวัดเชียงใหม่	—	๕๓
๑๗.	โรงเรียนปิ่นสร้อยแผลวิทยาลัย	จังหวัดเชียงใหม่	—	๖๓
๑๘.	โรงเรียนมงกุฎนครวิทยาลัย	จังหวัดเชียงใหม่	—	๔๕
๑๙.	โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย	จังหวัดเชียงใหม่	—	๔๕
๒๐.	โรงเรียนสตรีวัฒโนทัยพายัพ	จังหวัดเชียงใหม่	—	๖๓
๒๑.	โรงเรียนสวนบุญกุญแจวิทยาลัย	จังหวัดลำพูน	๓๓	—
๒๒.	โรงเรียนป่าตองวิทยา	จังหวัดลำพูน	๒๖	—
๒๓.	โรงเรียนจักรก่ากษัตริย์	จังหวัดลำพูน	—	๒๓
๒๔.	โรงเรียนเมธีวิทยากร	จังหวัดลำพูน	—	๒๐
๒๕.	โรงเรียนลำปางกัลยาณี	จังหวัดลำปาง	๓๒	๔๖
๒๖.	โรงเรียนห้างฉัตรวิทยา	จังหวัดลำปาง	๔๔	—
๒๗.	โรงเรียนมัธยมเฉลิมรามภรณ์วัฒนา	จังหวัดลำปาง	๓๐	—
๒๘.	โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง	จังหวัดลำปาง	๑๐๖	—
๒๙.	โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย	จังหวัดลำปาง	—	๔๖
๓๐.	โรงเรียนอรุโณทัย	จังหวัดลำปาง	๕๖	๑๓

ตาราง ๒. (ก)

ชื่อโรงเรียน		จำนวนนักเรียน		
		มศ.๓	มศ.๕	
๓๑.	โรงเรียนสา	จังหวัดน่าน	๓๒	—
๓๒.	โรงเรียนคริสต์วัสถักิวิทยาการ	จังหวัดน่าน	—	๒๖
๓๓.	โรงเรียนสตรีศรีบ้าน	จังหวัดน่าน	—	๕
๓๔.	โรงเรียนหลวงวิทยา	จังหวัดแพร่	๓๗	—
๓๕.	โรงเรียนเจริญราษฎร์	จังหวัดแพร่	๕๑	—
๓๖.	โรงเรียนพิริยาลัย	จังหวัดแพร่	—	๕๒
๓๗.	โรงเรียนนารีรัตน์	จังหวัดแพร่	—	๕๖
๓๘.	โรงเรียนตากพิทยาคม	จังหวัดตาก	๓๔	๑๑
๓๙.	โรงเรียนนคฺงปัญญา	จังหวัดตาก	๓๑	๓
๔๐.	โรงเรียนอัครกิตติ	จังหวัดอุตรกิตติ	๓๔	๑๕
๔๑.	โรงเรียนอัครกิตติครุณี	จังหวัดอุตรกิตติ	๓๖	๑๐
๔๒.	โรงเรียนพิชัย	จังหวัดอุตรกิตติ	๓๔	—
๔๓.	โรงเรียนเปี่ยมเมวีวิทยาลัย	จังหวัดอุตรกิตติ	๕๐	๔
รวม			๑๔๗๔	๗๑๑

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใ้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แบบสอบถามที่ใช้ครั้งนี้พิจารณาสร้างขึ้นจากคำตอบที่ได้จากการส่งแบบสอบถามชนิดปลายเปิดไปยังนักเรียนชั้น มก.๓ และ มก.๕ โรงเรียนละประมาณ ๕๐ คน จากโรงเรียนต่อไปนี้

๑. โรงเรียนอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง
๒. โรงเรียนประจำจังหวัดระยอง จังหวัดระยอง
๓. โรงเรียนพระโขนง จังหวัดพระนคร
๔. โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จังหวัดนนทบุรี
๕. โรงเรียนพิริยาลัย จังหวัดแพร่
๖. โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก
๗. โรงเรียนกุญบุรีวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๘. โรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดศรีสะเกษ

เนื้อหาโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

- ตอนที่ ๑ ความรู้เรื่องส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ ชั้น ผลการเรียน อาชีพ และระดับการศึกษาของบิดามารดา
- ตอนที่ ๒ ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาต่อเพื่อออกไปประกอบอาชีพของนักเรียน หลังจากจบการศึกษาในระดับชั้นของตนแล้ว และเหตุผลในการเลือกอาชีพ ๑๓ ข้อ การตอบแบบสอบถามของเรื่องนี้ให้นักเรียนเลือกตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ เหตุผลทั้ง ๑๓ ข้อ เป็นเหตุผลที่เกี่ยวกับแรงจูงใจที่ทำให้มาเลือกอาชีพนั้น ๆ โดยส่วนรวมแล้วเป็นแรงจูงใจเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของอาชีพ ได้แก่ ตำแหน่ง เครื่องแบบ เงินเดือน และแรงจูงใจที่เกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับสังคม เช่นการมีตำแหน่งในสังคม ความผูกพันของอาชีพต่อสังคม ในตอนท้ายของแบบสอบถามเป็นลำดับของเหตุผลที่นักเรียนเห็นว่าสำคัญที่สุด ๓ ข้อ
- ตอนที่ ๓ ประกอบด้วยเหตุผลที่ทำให้มาเลือกเรียนครู ๒๓ ข้อ และอันดับความสำคัญของเหตุผล ๓ อันดับ กับเหตุผลที่ทำให้ไม่เลือกเรียนครู ๑๔ ข้อพร้อมกับอันดับความสำคัญของเหตุผล ๑ อันดับ การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ถามคำถามลักษณะข้างมาจำนวนประมาณ ๖๐

เหตุผลของทั้ง ๒ พวกก็เป็นเหตุผลเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ทำให้มาเลือกและไม่เลือกเรียนกฎ
พิจารณาได้เป็นแรงจูงใจเกี่ยวกับลักษณะโดยทั่วไปของอาชีพกฎ และลักษณะความสัมพันธ์
ระหว่างอาชีพกฎกับสังคม

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามไปทดลองสอบเพื่อหา
ความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองสอบ ๒ ครั้ง กับนักเรียนโรงเรียนพระโขนง จำนวน ๔๘ คน
ระยะเวลาระหว่างการสอบทั้ง ๒ ครั้ง ประมาณ ๑ สัปดาห์

เนื่องจากระยะเวลาในการสอบทั้ง ๒ ครั้ง มีระยะเวลาห่างกันเพียง ๑ สัปดาห์
เพื่อให้ผลที่ได้จากการสอบถามเป็นที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้อธิบายให้นักเรียนทราบถึงความ
มุ่งหมายของการสอบถาม ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือและตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจ
ผลที่ได้จากการสอบถามทั้ง ๒ ครั้งนี้เป็นที่เชื่อถือได้ เมื่อทำการสอบถามแล้วนำผลที่ได้มา
วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร

$$r = \frac{\sum NXY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[\sum NX^2 - (\sum X)^2] [\sum NY^2 - (\sum Y)^2]}}$$

โอกาสสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ ๐.๕๘ เป็นที่เชื่อถือได้ ้วยความ
เชื่อมั่น ๘๘ เปอร์เซ็นต์^๓ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก.)

การรวบรวมข้อมูล

โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ไปยังอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ในของแบบสอบถามได้แบบกำรี้แจงอย่างละเอียดสำหรับผู้ดำเนินการไว้ควย แบบสอบถามที่ส่ง
ไปรวมทั้งสิ้น ๒๘๔ ฉบับ ก็ได้รับ มก.๓ ๑๒๗๔ ฉบับ มก.๔ ๗๑๑ ฉบับ

^๒ Gerrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education,
p. 143.

^๓ Ibid, p. 201

เมื่อคัดลอกแบบสอบถามฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว จะเหลือ ๒๐๑๓ ฉบับ หรือร้อยละ ๘๒.๑๓ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป

การจัดกระทำกับข้อมูล

ได้รวบรวมแบบสอบถามที่ไ้มาทั้งหมด เพื่อจัดกระทำตามวิธีการดังนี้

๑. หาจำนวนร้อยละของนักเรียนที่เลือกเรียนเทว จากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยแยกตามระดับชั้นและเพศ

๒. แจกแจงความถี่หาเปอร์เซ็นต์ เพื่อวิเคราะห์ว่านักเรียนที่มาเลือกเรียนครูมีผลการเรียนอยู่ในระดับใด การหาเปอร์เซ็นต์หาจากคะแนนเปอร์เซ็นต์การสอบได้ปลายปีของชั้น มศ.๒ สำหรับนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๔ สำหรับนักเรียนชั้น มศ.๔ ผลการเรียนที่อยู่ระดับเปอร์เซ็นต์ที่ ๘๔ ขึ้นไปถือว่าเก่ง ระดับเปอร์เซ็นต์ที่ ๑๕ ลงมาถือว่าอ่อน นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ ๑๖ - ๘๓ ถือว่าปานกลาง

$$\text{การหาเปอร์เซ็นต์หาจากสูตร } P_x = L_o + 1 \left(\frac{f_n - f_1}{f_2} \right)$$

เมื่อ P_x	คือเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการหา
1	คืออัตราภาคชั้น
L_o	คือขีดจำกัดกลางของชั้นที่มีคะแนน ω เปอร์เซ็นต์ที่ต้องการหา
f_n	คือความถี่สะสมจากคะแนนค่าสูงสุดถึงคะแนน ω เปอร์เซ็นต์ที่ต้องการหา
f_1	คือความถี่สะสมจากคะแนนค่าสูงสุดถึงชั้นที่มีมาก่อนชั้นที่มีคะแนน ω เปอร์เซ็นต์ที่ต้องการหา
f_2	ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีคะแนน ω เปอร์เซ็นต์ที่ต้องการหา

๓. ใช้ค่าอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio) เพื่อเปรียบเทียบ
เหตุผลในการเลือกอาชีพระหว่างอาชีพหนึ่งกับอีกอาชีพหนึ่ง เปรียบเทียบเป็นรายข้อ โดยเปรียบเทียบ
เฉพาะอาชีพที่มีนักเรียนเลือกเกิน ∞ กับ ∞ โดยหาจากสูตร

$$C.R. = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{P_1 - P_2}}$$

C.R. คือ ค่าอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio) ของ
ความแตกต่างระหว่างการร้อยละของกลุ่มทั้งสอง

P_1 คือ การร้อยละ ของกลุ่มที่จะเปรียบเทียบ

P_2 คือ การร้อยละ ของกลุ่มที่สอง

$\sqrt{P_1 - P_2}$ คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
ของความแตกต่างระหว่าง P_1 กับ P_2

๔. ใช้รูดิกิซึม (Mode) จากการที่ให้นักเรียนเรียงลำดับความสำคัญ
ของเหตุผลในการเลือกอาชีพแต่ละอาชีพ เพื่อต้องการทราบว่าในแต่ละอาชีพนั้น เหตุผลข้อใด
ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นความสำคัญมากที่สุด

๕. ใช้ค่าอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio) วิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ของนักเรียนชั้น มศ.๓
กับ มศ.๔ ของนักเรียนที่มีความสามารถมีอาชีพและระดับการศึกษาคงกัน จากสูตร

$$C.R. = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{X_1 - X_2}}$$

^๕ Garrett, Henry E., Op. cit. p. 197

^๖ Ibid., p. 236

^๗ Ibid., p. 215

C.R. คืออัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio) ของความแตกต่าง
ระหว่างค่ามัธยัมเลขคณิตของกลุ่มทั้งสอง

\bar{X}_1 คือค่ามัธยัมเลขคณิตของกลุ่มแรก

\bar{X}_2 คือค่ามัธยัมเลขคณิตของกลุ่มที่สอง

$\sqrt{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ คือค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
ของความแตกต่างระหว่าง \bar{X}_1 กับ \bar{X}_2

๖.× ใช้การอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio) วิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างเหตุผลการไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น มศ.๓ กับ มศ.๕ จากสูตร

$$C.R. = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

๗.× ใช้ฐานนิยม (Mode) จากการที่ให้นักเรียนเรียงลำดับความสำคัญ
ของเหตุผลในการเลือกเรียนครู และไม่เลือกเรียนครู เพื่อกองการทราบว่าในการเลือกและ
ไม่เลือกเรียนครูนี้ นักเรียนใช้เหตุผลข้อใดมากที่สุด

บทที่ ๘

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังต่อไปนี้

๑. การแปลผลตอนที่หนึ่ง เป็นการแปลผลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่สนใจเลือกเรียนกฎ
๒. × การแปลผลตอนที่สอง เป็นการแปลผลเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น มศ.๓ กับ มศ.๕
๓. ✓ การแปลผลตอนที่สาม เป็นการแปลผลเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนครูกับเหตุผลในการเลือกเรียนอาชีพอื่น ✓
๔. การแปลผลตอนที่สี่ เป็นการแปลผลเกี่ยวกับนักเรียนที่เลือกเรียนครูว่ามาจากครอบครัวที่มีความร่ำรวยหรือมีอาชีพอะไรมากที่สุด
๕. การแปลผลตอนที่ห้า เป็นการแปลผลเกี่ยวกับระดับผลการเรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนครู ✓
๖. ✓ การแปลผลตอนที่หก เป็นการแปลผลเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนที่ต่างเพศกัน ✓ และมีความร่ำรวยหรือมีอาชีพกับระดับการศึกษาต่างกัน

สัญลักษณ์และอักษรย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- \bar{X} = ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean)
 ΣX = ผลรวมของน้ำหนักคะแนน
 ΣX^2 = ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 s^2 = ความแปรปรวน (Variance)
C.R. = ค่าอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio)

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๑

ในการวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูพิจารณาเป็น ๒ คน คือพิจารณา
ระหว่างชั้น มศ.๓ กับ มศ.๕ และระหว่างเพศชายกับเพศหญิง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ
การร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก.)

ตาราง ๓. จำนวนนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่เลือกเรียนครู

ชั้น	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด	จำนวนนักเรียน ที่เลือกเรียนครู	ร้อยละ การร้อยละ	อัตราส่วนวิกฤต
มศ.๓	๑๓๕๓	๒๕๓	๔๘.๑๒	๓.๐๓**
มศ.๕	๒๕๖	๒๕๓	๓๘.๕๗	

** ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๓. แสดงว่านักเรียนชั้น มศ.๓ สนใจเลือกเรียนครูถึงร้อยละ ๔๘.๑๒
มากกว่านักเรียนชั้น มศ.๕ ที่สนใจเลือกเรียนครูเพียงร้อยละ ๓๘.๕๗ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ

ตาราง ๔. จำนวนนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครู

เพศ	จำนวนนักเรียน ทั้งหมด	จำนวนนักเรียน ที่เลือกเรียนครู	ร้อยละ การร้อยละ	อัตราส่วนวิกฤต
ชาย	๘๘๔	๒๕๐	๒๗.๘๖	๑๔.๓๑**
หญิง	๑๑๑๕	๒๕๖	๒๔.๖๒	

** ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๔. แสดงว่านักเรียนหญิงสนใจเลือกเรียนครูร้อยละ ๕๘.๒๒ มากกว่านักเรียนชายที่สนใจมาเลือกเรียนครูเพียงร้อยละ ๒๗.๕๒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๒

ในการเลือกสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลย่อมมีเหตุผลต่าง ๆ กัน ระดับการศึกษาว่าจะมีผลต่อการเลือกด้วย เพื่อให้ทราบว่านักเรียนชั้น มศ.๓ กับ มศ.๕ มีเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูแตกต่างกันหรือไม่ จึงได้วิเคราะห์เหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ดังกล่าว โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของข้อย่อยของเหตุผลในการเลือกเรียนครูทั้งหมดของชั้น มศ.๓ เปรียบเทียบกับของชั้น มศ.๕ โดยพิจารณาจากค่าอัตราส่วนวิกฤต สำหรับเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูก็กระทำเช่นเดียวกัน ดังผลการวิจัยซึ่งแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ค.)

ก. พวกที่เลือกเรียนครู

ตาราง ๕. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น มศ.๓ กับ มศ.๕

ชั้น	จำนวนนักเรียน ที่เลือกเรียนครู	$\sum X$	$\sum X^2$	\bar{X}	s^2	C.R.
มศ.๓	๒๕๓	๕๖๖๘๓	๒๘๘๓๓๒	๓.๓๓	๒.๓๕	๐.๑๑
มศ.๕	๒๕๓	๒๑๘๓๖	๙๐๓๓๐	๓.๓๖	๑.๘๕	

จากตาราง ๕. แสดงว่านักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ประเมินค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าระดับการศึกษาในโรงเรียนปัจจุบันของนักเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครู

ข. พวกที่ไม่เลือกเรียนครู

ตาราง ๖. เปรียบเทียบเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น
มศ.๓ และ มศ.๕

ชั้น	จำนวนนักเรียนที่ไม่เลือกเรียนครู	$\sum X$	$\sum X^2$	\bar{X}	s^2	C.R.
มศ.๓	๓๐๘	๒๕๑๓๘	๕๕๐๓๓	๒.๖๖	๒.๓๐	๑.๕๘
มศ.๕	๔๐๓	๑๖๘๕๖	๒๐๔๓๘	๒.๓๕	๒.๒๒	

จากตาราง ๖. แสดงว่านักเรียนชั้น มศ.๓ และ ชั้น มศ.๕ ประมาณค่าเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าระดับการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนปัจจุบันไม่มีอิทธิพลต่อการประมาณค่าเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครู

สรุปผลการวิจัยในตอน ๒ ได้ว่า นักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ทั้งชายหญิงประมาณค่าเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูอย่างเดียวกัน ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าระดับการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนปัจจุบันไม่มีอิทธิพลต่อการประมาณค่าเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครู (ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้)

จากการให้นักเรียนที่ไม่เลือกเรียนครู จัดลำดับความสำคัญที่เป็นอันดับหนึ่งของเหตุผลที่ทำให้ไม่เลือกเรียนครู พิจารณาจากเหตุผลที่มีนักเรียน จัดให้มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งมากที่สุด หรือจากภาวะทวนนิม (Mode) ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๗. เหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และชั้น มก.๔

เหตุผล	จำนวนนักเรียน
๑. ไม่ชอบพูดมาก	๒๓๓
๒. ไม่ชอบอยู่ไต่ขึงกับมีครูของบุคคลหลายคน เช่น หัวหน้าวิชา ครูใหญ่	๑๗๘
๓. เป็นอาชีพไม่โลดโผนไม่ตื่นเต้น	๑๒๕
๔. ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เมื่อต้องเผชิญกับเด็กซุกซน และเกเร	๑๑๖
๕. ไม่มีใจว่าจะสอนให้เด็กเข้าใจได้	๕๑
๖. ไม่ชอบใช้ชีวิตจำเจอยู่กับเด็ก	๔๕
๗. รายได้น้อย ไม่พอเลี้ยงครอบครัว	๔๓
๘. ไม่ชอบขึงกับเคี้ยวเชิฏเด็ก	๒๒
๙. ไม่สามารถจะทำตัวให้อยู่ในระเบียบวินัยของครูที่ได้	๔๓
๑๐. เป็อการตรวจเช็คสอบและการบ้าน	๒๒
๑๑. ไม่มีทางเป็นใหญ่เป็นโตได้	๒๐
๑๒. รู้สึกประหม่าและวายเมืออยู่ต่อหน้าเด็ก	๙
๑๓. เป็นอาชีพที่ไม่ได้รับการยกย่องเท่าอาชีพอื่น	๘
๑๔. สังคมแถบและไม่ทันสมัย	๗
๑๕. ไม่สามารถที่จะควบคุมเด็กให้อยู่ในระเบียบวินัยได้	๖

จากตาราง ๗. แสดงว่า เหตุผลที่นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งที่ทำให้ไม่เลือกเรียนครู คือ ไม่ชอบพูดมาก อันดับรองลงไปได้แก่ ไม่ชอบอยู่ไต่ขึงกับมีครูของบุคคลหลายคน เป็นอาชีพไม่โลดโผนไม่ตื่นเต้น ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้เมื่อเผชิญกับเร่

ชุกษาและเกร ไมม่ใจว่าจะสอนเด็กให้เข้าใจได้ ไม่ชอบใช้วิธีจำเจอยู่กับเด็ก รายได้น้อย ไม่ชอบบังคับกับเค็วเช็ญเด็ก ไม่สามารถทำตัวให้อยู่ในระเบียบวินัยของครูที่คได้ เป็อการตรวจข้อสอบและการบ้าน ไม่มีทางเป็นใหญ่เป็นโตได้ รู้สึกประหม่าเมืออยู่ต่อหน้าเด็ก เป็นอาชีพอที่ไม่ได้รับการยกย่องเท่าอาชีพอื่น สังคมแคบไม่ทันสมัย และไม่สามารถที่จะควบคุมเด็กให้อยู่ในระเบียบวินัยได้

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่(๓)

โดยส่วนรวมแล้วบุุกลประกอบอาชีพเพื่อจุดประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน คือเพื่อให้ไคมาซึ่งบ้จยสำคัญสำหรับการดำรงชีวิต เนื่องจากแต่ละอาชีพมีลักษณะบางประการแตกต่างกัน จึงนำจะได้ศึกษาถึงเหตุผลในการเลือกอาชีพต่าง ๆ ของนักเรีบนว่าแตกต่างกันหรือไม่

การแปลผลตอนนี้จึงเป็นการแปลผลเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรีบนกรูกับเหตุผลในการเลือกเรีบนอาชีพอื่น ๆ โดยพิจารณาจากก่าอัตราส่วนวิกฤต (C.R.) ที่ได้จากการเปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรีบนกรูกับเหตุผลในการเลือกเรีบนอาชีพอื่น เฉพาะที่มีข้กเรีบนเลือกตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป ทั้งนี้เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่านักเรีบนที่เลือกเรีบนกรูมีเหตุผลไม่แตกต่างจากพวกที่เลือกเรีบนอาชีพอื่น

ในจำนวนนักเรีบนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อแจกแจงการร้อยละของจำนวนนักเรีบนที่เลือกอาชีพต่าง ๆ จะได้ดังนี้

ตาราง ๔. จำนวนนักเรีบนชายหญิง ชั้น มก.๓ บละชั้น มก.๕ ที่เลือกเรีบนอาชีพต่าง ๆ

อาชีพ	จำนวนนักเรีบนที่เลือก	ร้อยละ
ครู	๕๐๖	๔๕.๐๑
พยาบาล	๒๐๒	๑๐.๐๓
เกษตรกรรม	๑๔๒	๓.๑
ช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า	๑๓๕	๖.๖๖

ตาราง ๘. (ต่อ)

วิชาชีพ	จำนวนนักเรียนที่เลือก	ร้อยละ
แพทย์	๑๒๔	๒.๑๖
วิศวกรกรม	๒๕	๓.๒๓
ทหารชั้นประทวน	๒๐	๒.๕๘
บัญชีชั้นสูง (ระกัษปริญญญา)	๕๖	๒.๓๘
นายทหารชั้นสัญญาบัตร	๔๐	๑.๕๙
พานิช เลขานุการ พนักงานบัญชี	๓๙	๑.๕๔
นักปกครอง (รัฐศาสตร์)	๓๑	๑.๔๔
ทนายความ นักกฎหมาย	๓๐	๑.๕๙
เภสัชกรกรม	๒๔	๑.๑๙
ช่างศิลป์ (เพาะช่าง)	๒๔	๑.๑๙
ตำรวจชั้นประทวน	๒๒	๑.๐๙
นักวิทยาศาสตร์ (เคมี ฟิสิกส์ ธรณีวิทยา)	๒๑	๑.๐๔
นายตำรวจสัญญาบัตร	๑๙	๐.๕๔
นักสังคมสงเคราะห์	๑๕	๐.๓๔
พนักงานภาวาทางประเทศ	๑๒	๐.๒๐
นักหนังสือพิมพ์ (วารสารศาสตร์)	๑๑	๐.๕๕
สถาปัตยกรรม	๙	๐.๔๕
พนักงานอนามัย	๕	๐.๒๕
นางแบบ	๔	๐.๒๐
บุคลากรเกษ	๒	๐.๑๐
แอรโอสเตส	๑	๐.๐๑
รวม	๒๐๑๓	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๘. แสดงว่านักเรียนสนใจเลือกเรียนอาชีพศูมากกว่าอาชีพอื่น ๆ
 อาชีพที่นักเรียนสนใจเลือกในวันกับรองลงมาได้แก่ อาชีพพยาบาล เกมตรกรรม ช่างกล
 ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า แพทย์ วิศวกรรม ทหารชั้นประทวน บัญชีชั้นสูง นายทหารสัญญาบัตร
 พานิช เลขานุการ พนักงานบัญชี นักปกครอง เกษตรกรรม ช่างศิลป์ คารวจชั้นประทวน
 นักวิทยาศาสตร์ นักเกมมี ฟิสิกส์ ชีววิทยา นายตำรวจสัญญาบัตร นักสังคมสงเคราะห์
 พนักงานภาษิตต่างประเทศ พนักงานสื่อพิมพ์ สถาปนิก พนักงานอนามัย นางแบบ ศิลปิน
 และแอร์โฮสเตส

อาชีพที่มีักเรียนเลือกเกิน ๘๐ คน มีจำนวน ๘ อาชีพดังนี้

๑. กรู
๒. แพทย์
๓. พยาบาล
๔. วิศวกรรม
๕. บัญชีชั้นสูง
๖. เกมตรกรรม
๗. ช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า
๘. ทหารชั้นประทวน

เหตุผลในการเลือกเรียนกรูเมื่อเปรียบเทียบกับเหตุผลในการเลือกอาชีพอื่น ที่มีักเรียน
 เลือกเกิน ๕๐ คน โดยพิจารณาจากกาอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio) ของเหตุผล
 แต่ละข้อปรากฏดังนี้ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก.)

ตาราง ๕. ✓ เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูกับอาชีพอื่น ที่มีนักเรียนเลือก
เกิน ๕๐ คน ของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕
โดยใช้ค่าอัตราส่วนวิกฤต (C.R.)

เหตุผล	แพทย์	พยาบาล	วิศวกรรม	บัญชีชั้นสูง	เกษตรกรรม	ช่างกล ช่างยนต์	ทหาร ประทวน
๑. โอกาสที่จะมีงาน ทำเมื่อเรียนจบ	๑.๓๘	๐.๘๗	๐.๖๖	๑.๕๒	๐.๓๘	๐.๗๐	๓.๑๒**
๒. ความก้าวหน้าใน อาชีพ	๑.๗๓	๐.๑๒	๐.๕๒	๑๔.๕๒**	๐.๖๗	๐.๕๓	๘.๑๘**
๓. ความอิสระใน การทำงาน	๓.๘๕**	๐.๕๓	๔.๑๕**	๓.๕๘**	๗.๔๓**	๕.๘๖**	๐.๐๓
๔. ความสะดวกสบาย	๑.๘๐	๓.๒๘**	๒.๓๐**	๒.๕๒**	๒.๘๘**	๔.๗๓**	๐.๕๓
๕. เครื่องแบบที่น่าน สนใจ	๐.๗๖	๓.๓๗**	๐.๗๒	๐.๘๘	๑.๕๓	๐.๒๘	๕.๗๑**
๖. รายได้	๑.๕๕	๐.๐๘	๓.๖๑**	๓.๕๑**	๓.๘๖**	๘.๘๘**	๒.๓๕*
๗. เกียรติ	๑.๑๓	๑.๖๐	๑.๒๘	๑.๗๕	๐.๕๕	๖.๖๘**	๑.๒๒
๘. อำนาจ	๐.๘๘	๒.๗๕**	๑.๗๓	๐.๘๘	๐.๐๕	๑.๘๑	๒.๘๑*
๙. การยอมรับและ ยกย่องจากสังคม	๐.๘๖	๐.๐๑	๐.๐๘	๐.๓๓	๑.๕๒	๑.๘๑	๐.๒๘
๑๐. การมีส่วนช่วย พัฒนาสังคม	๑.๖๑	๑.๗๘	๐.๒๑	๓.๓๐**	๓.๓๘**	๗.๓๐**	๒.๗๓**
๑๑. ความซื่อสัตย์	๐.๐๓	๒.๑๖*	๒.๒๘*	๑.๑๖*	๐.๕๒	๒.๗๑**	๑.๘๓
๑๒. ความยุติธรรม	๑.๘๓	๒.๗๕**	๓.๘๕**	๑.๑๐	๑.๘๘	๓.๗๖**	๐.๘๘
๑๓. ความเสียสละ	๖.๒๕**	๑.๗๕	๔.๑๕**	๓.๖๐**	๓.๓๖**	๖.๖๓**	๐.๑๘

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตาราง ๘. แสดงว่า เหตุผลในการเลือกอาชีพกับอาชีพแพทย์ แตกต่างกันในเรื่อง ความอิสระในการทำงานและความเสียสละ ส่วนเหตุผลในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ ความสะดวกสบาย เครื่องแบบ รายได้ เกียรติ อำนาจ การยอมรับ และยกย่องจากสังคม การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ความซื่อสัตย์และความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน

เหตุผลในการเลือกอาชีพกับอาชีพพยาบาล แตกต่างกันในเรื่อง ความสะดวกสบาย เครื่องแบบ อำนาจ ความซื่อสัตย์และความยุติธรรม และไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ ความอิสระในการทำงาน รายได้ เกียรติ การยอมรับและยกย่องจากสังคม การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมและความเสียสละ

เหตุผลในการเลือกอาชีพกับวิศวกรรมแตกต่างกันในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย รายได้ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรมและความเสียสละ และไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ เครื่องแบบ เกียรติ อำนาจ การยอมรับและยกย่องจากสังคมและการมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม

เหตุผลในการเลือกอาชีพกับอาชีพบัญชีชั้นสูง แตกต่างกันในเรื่อง ความก้าวหน้าในอาชีพ ความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย รายได้ การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมและความเสียสละ และไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ เครื่องแบบ เกียรติ อำนาจ การยอมรับและยกย่องจากสังคม ความซื่อสัตย์และความยุติธรรม

เหตุผลในการเลือกอาชีพกับอาชีพช่างกุด ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า แตกต่างกันในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย รายได้ เกียรติ การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรมและความเสียสละ และไม่แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ เครื่องแบบ อำนาจและการยอมรับและยกย่องจากสังคม

เหตุผลในการเลือกอาชีพกับอาชีพทหารประทวน แตกต่างกันในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ความก้าวหน้าในอาชีพ เครื่องแบบ รายได้ อำนาจและการมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม และไม่แตกต่างกันในเรื่อง ความอิสระในการทำงาน ความสะดวกสบาย เกียรติ การยอมรับและยกย่องจากสังคม ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรมและความเสียสละ

จากการให้เด็กเรียนพิจารณาแจกลำดับความสำคัญที่เป็นอันดับหนึ่งของเหตุผลที่ทำให้มาเลือกอาชีพต่าง ๆ เฉพาะอาชีพที่มีเด็กเรียนเลือกเก็บ ๕๐ คน โดยพิจารณาจากเหตุผลที่เด็กเรียนจัดให้มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งมากที่สุด หรืออีกนัยหนึ่งจากการฐานนิยม (Mode) ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๑๐./ เหตุผลในการเลือกอาชีพที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ของนัก เรียนชายหญิง
ชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕

เหตุผล	ครู	แพทย์	พยาบาล	วิศวกร	บัญชีชั้นสูง	เกมกร กรรม	ช่างกล ช่างยนต์	ทหาร (ประทวน)
๑. โอกาสที่จะมีงานทำ เมื่อเรียนจบ	๒๐๘	๑๖	๓๖	๑๕	๒๑	๒๘	๓๖	๑๐
๒. ความก้าวหน้า ในอาชีพ	๑๗๖	๑๘	๓๖	๑๖	๒๐	๓๕	๔๑	๘
๓. ความอิสระใน การทำงาน	๓๗	๑๐	๑	๖	๘	๔๗	๑๗	๑
๔. ความสะดวกสบาย	๑๐	๑	๐	๑	๑	๐	๒	๒
๕. เครื่องแบบที่ناسนใจ	๒	๐	๒	๐	๐	๐	๑	๑
๖. รายได้	๑๗	๔	๕	๕	๒	๔	๑๑	๐
๗. เกียรติ	๔๘	๖	๗	๑	๐	๖	๔	๑๔
๘. อานา	๓	๐	๐	๐	๑	๐	๐	๑
๙. การยอมรับและ ยกย่องจากสังคม	๑๑	๑	๒	๐	๐	๐	๐	๐
๑๐. การมีส่วนช่วย พัฒนาสังคม	๒๒๒	๑๔	๓๒	๑๐	๐	๑๖	๑๐	๒

ตาราง ๑๐. (ต่อ)

เหตุผล	ครู	แพทย์	พยาบาล	วิศวกร	บัญชีชั้นสูง	เกษตรกรรม	ช่างกลช่างยนต์	ทหาร (ประทวน)
๑๑. ความซื่อสัตย์	๓๕	๐	๔	๓	๓	๕	๑๑	๒
๑๒. ความยุติธรรม	๒๓	๑	๒	๑	๐	๐	๑	๑
๑๓. ความเสียสละ	๑๑๑	๔๓	๓๒	๓	๐	๐	๒	๑๓

จากตาราง ๑๐. พบว่าผู้ที่เลือกเรียนครูเห็นว่าเหตุผลในเรื่อง การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีนักเรียนจัดให้เป็นอันดับหนึ่ง ๒๒๒ คน สำหรับผู้ที่เลือกอาชีพแพทย์ พยาบาล และทหารชั้นประทวน ต่างให้ความสำคัญในเรื่องความเสียสละเป็นอันดับหนึ่งเหมือนกัน โดยมีนักเรียนเลือกให้เป็นอันดับหนึ่งจำนวน ๔๓ คน ๓๒ คน และ ๑๓ คน ตามลำดับ ผู้ที่เลือกอาชีพวิศวกรและบัญชีชั้นสูง ให้ความสำคัญในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีนักเรียนเลือกให้เป็นอันดับหนึ่งจำนวน ๑๕ คน และ ๒๑ คน ตามลำดับ

ผู้ที่เลือกอาชีพเกษตรกรรม เห็นความสำคัญของความวิริยะในการทำงานเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีนักเรียนเลือกให้เป็นอันดับหนึ่งจำนวน ๔๓ คน

ผู้ที่เลือกอาชีพช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า เห็นความสำคัญของความก้าวหน้าในอาชีพเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีนักเรียนเลือกให้เป็นอันดับหนึ่งจำนวน ๔๑ คน

* สรุปผลการวิจัยในตอน ๓ นี้ ได้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลแตกต่างจากผู้ที่เลือกอาชีพอื่นบางประการ* ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูมีเหตุผลไม่แตกต่างจากผู้ที่เลือกอาชีพอื่น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของอาชีพครูแตกต่างจากอาชีพอื่นในลักษณะดังกล่าวมาก็เป็นได้ จึงทำให้เหตุผลในการเลือกอาชีพแตกต่างกันไปด้วย ดังจะเห็นได้ว่า นักเรียนผู้ที่เลือกเรียนครูเพราะเห็นว่า เป็นอาชีพที่มีส่วนช่วยพัฒนาสังคม

เลือกอาชีพแพทย์ พยาบาล และทหารประทวน เพราะเป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ เลือกอาชีพ
วิศวกรรมและบัญชีชั้นสูง เพราะมีโอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ทั้งนี้เพราะอาชีพดังกล่าว
กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เลือกอาชีพเกมกรรมเพราะเป็นอาชีพที่มีโอกาสจะ
ประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ และเลือกอาชีพช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า เพราะเป็นอาชีพ
ที่มีทางก้าวหน้า

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๔

เป็นความจริงที่ว่า แม้อิควมารถจะเปิดโอกาสให้บุตรของตนเลือกอาชีพได้อย่างอิสระ
เพียงใดก็ตาม อิทธิพลจากความกึกกั่นและอาชีพของบิดามารดาก็ยังส่งผลต่อการเลือกอาชีพ
ของบุตรอยู่ การศึกษาว่าจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครุศาสตร์จากครอบครัวที่บิดามารดามีอาชีพ
ใดบ้าง จะช่วยให้ทราบว่าอาชีพของบิดามารดาจะส่งผลต่อการเลือกเรียนครูของนักเรียนหรือไม่
ในการแปลผลครั้งนี้ จึงเป็นการแปลผลเกี่ยวกับนักเรียนที่เลือกเรียนครุศาสตร์จากครอบครัวที่
บิดามารดามีอาชีพใดมากที่สุด โดยใช้การวัดและค่าอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio)
เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู ระหว่างกลุ่มที่มีบิดามารดามีอาชีพครู
อาชีพข้าราชการ และอาชีพอื่น ๆ เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่มาเลือกเรียนครูมา
จากครอบครัวที่ บิดามารดามีอาชีพครูมากกว่าอาชีพอื่น ๆ ผลปรากฏดังนี้

ตาราง ๑๑. จำนวนนักเรียนชาย หอวังชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครู
ที่บิดามารดามีอาชีพครู ข้าราชการ และอื่น ๆ

อาชีพของบิดามารดา	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	การวัดผล
ครู	๑๘๑	๑๖.๖๗
ข้าราชการ	๑๖๘	๑๘.๒๑
อื่น ๆ	๖๘๖	๖๘.๑๒

ผลจากการวาง ๑๑. แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่เลือกเรียนทรูด้วยกัน มาจากครอบครัว
ที่มีคามารกามีอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด ก็ร้อยละ ๖๕.๑๒ และอาชีพทรูน้อยที่สุด ก็ร้อยละ ๑๖.๖๗

ในการพิจารณาเปรียบเทียบว่านักเรียนที่เลือกเรียนทรูที่มาจากรอบครัวที่มีคามารกามีอาชีพทรู
ข้าราชการ และอื่น ๆ แยกแยะกวยกว่า อัตราส่วนวิกฤต (C.R.) ได้ดังนี้

ตาราง ๑๒. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชาย หญิง ชั้น มก.๓ และชั้น มก.๕
ที่เลือกเรียนทรู ที่มีคามารกามีอาชีพทรูกับข้าราชการ

อาชีพของบิดามารดา	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนทรู	ร้อยละ	อัตราส่วนวิกฤต
ทรู	๑๕๑	๑๖.๖๗	๐.๓๗
ข้าราชการ	๑๖๔	๑๘.๒๑	

จากการวาง ๑๒. แสดงว่า จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนทรู ที่มีคามารกามีอาชีพทรู
และข้าราชการ มีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๑๓. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียน ชาย หญิง ชั้น มก.๓ และชั้น มก.๕
ที่เลือกเรียนทรู ที่มีคามารกามีอาชีพทรูและอาชีพอื่น ๆ

อาชีพของบิดามารดา	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนทรู	ร้อยละ	อัตราส่วนวิกฤต
ทรู	๑๕๑	๑๖.๖๗	๑๑.๖๕**
อื่น ๆ	๘๕๐	๖๘.๑๒	

** ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากการวาง ๑๓. แสดงว่าในกลุ่มนักเรียนที่มาจกัเลือกเรียนทรู จะมีนักเรียนที่มีคามารกามี

มีอาชีพอื่น ๆ มากกว่าอาชีพครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.

ตาราง ๑๔. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชาย หดิง ชั้น มศ.๓ และชั้น มศ.๕
ที่เลือกเรียนครู ที่บิคมารคามีอาชีพข้าราชการกับอาชีพอื่น ๆ

อาชีพของบิคมารคาม	อัตราส่วนวิกฤต
ข้าราชการ	
อื่น ๆ	๑๑.๒๕**

** ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๑๔. แสดงว่านักเรียนชาย หดิง ชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่บิคมารคามมีอาชีพอื่น ๆ เลือกเรียนครูมากกว่า นักเรียนที่บิคมารคามีอาชีพข้าราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลจากการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่บิคมารคามีอาชีพใ้โงมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าอัตราส่วนวิกฤต พบว่านักเรียนที่มาเลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่บิคมารคามีอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด และมาจากครอบครัวที่บิคมารคามีอาชีพครูและข้าราชการจำนวนไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า บั้กเรียนที่เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่บิคมารคามีอาชีพครูมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นผลมาจากนักเรียนเลือกอาชีพครูด้วยความสนใจของนักเรียนโดยตรง โดยมิได้รับอิทธิพลจากอาชีพของบิคมารคามคนก็ได้

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๔

เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่านักเรียนที่จะออกไปทำหน้าที่ครูต่อไปภายหน้า เป็นผู้ที่มีสถิติชีวิตที่เหมาะสมกับอาชีพครู การวิจัย วิเคราะห์ และนำเสนอไว้ที่ เอกสารวิจัยผลการเรียนของ

*
 นักเรียนที่เลือกเรียนครู ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นผลการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนของ
 นักเรียนที่มาเลือกเรียนครู เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่มาเลือกเรียนครูจะมีผลการเรียน
 อยู่ในระดับเก่งสำหรับนักเรียนชั้น มศ.๓ และอ่อนสำหรับชั้น มศ.๕ สถิติที่ใช้คือการร้อยละและ
 การวิเคราะห์ถ้อยคำ ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๑๕. ระดับผลการเรียนของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ ที่เลือกเรียนครู

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
เก่ง	๘๓	๑๒.๗๑
ปานกลาง	๕๗๕	๘๓.๓๕
อ่อน	๘๑	๑๓.๙๔
รวม	๖๕๓	

จากตาราง ๑๕. แสดงว่า นักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ กลุ่มที่เลือกเรียนครู
 ที่มีผลการเรียนในระดับเก่งปานกลางและอ่อน มีจำนวนแตกต่างกัน พวกที่มีระดับผลการเรียน
 ปานกลาง สนใจมาเลือกเรียนครูมากกว่าพวกที่มีระดับผลการเรียนเก่งและอ่อน

เพื่อให้พิจารณาระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หญิง ชั้น มศ.๓ ที่เลือกเรียนครู
 ชัดเจนยิ่งขึ้น ได้นำผลจากตาราง ๑๕. มาแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบการร้อยละ ระหว่างกลุ่ม
 ที่มีระดับผลการเรียนเก่งกับปานกลาง เก่งกับอ่อน และปานกลางกับอ่อน โดยพิจารณาจาก
 การวิเคราะห์ถ้อยคำ (C.R.) ปรากฏผลดังตาราง ๑๖, ๑๗ และ ๑๘.

ตาราง ๑๖. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หิญา ชั้น มศ.๓
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเก่งกับปานกลาง

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ	C.R.
เก่ง	๘๓	๑๒.๗๑	๑๐.๖๘**
ปานกลาง	๘๗๕	๗๓.๓๕	

** ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๑๖. แสดงว่านักเรียนชายหิญา ชั้น มศ.๓ ที่เลือกเรียนครู ที่มีระดับ
ผลการเรียนปานกลางมีจำนวนมากกว่าพวกที่มีระดับผลการเรียนเก่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
หมายความว่านักเรียนชายหิญา ชั้น มศ.๓ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง สนใจมาเลือกเรียนครู
มีจำนวนมากกว่าพวกที่มีผลการเรียนระดับเก่ง

ตาราง ๑๗. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชายหิญา ชั้น มศ.๓
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มที่มีผลการเรียนระดับเก่งกับอ่อน

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	การร้อยละ	C.R.
เก่ง	๘๓	๑๒.๗๑	๐.๑
อ่อน	๕๑	๑๓.๕๔	

จากตาราง ๑๗. แสดงว่านักเรียนชายหิญา ชั้น มศ.๓ ที่เลือกเรียนครู ที่มีระดับผลการ
เรียนเก่งกับอ่อน มีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าจำนวนนักเรียน
ชายหิญา ชั้น มศ.๓ ที่มีระดับผลการเรียนเก่งกับอ่อน สนใจที่จะมาเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๑๘. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มที่มีผลการเรียนระดับปานกลางกับอ่อน

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ	C.R.
ปานกลาง	๘๓๘	๗๓.๓๕	๑๑.๒๕**
อ่อน	๕๑	๑๓.๕๘	

** ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๑๘. แสดงว่านักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลางกับอ่อนสนใจมาเลือกเรียนครู มีจำนวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่านักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง สนใจมาเลือกเรียนครูมีจำนวนมากกว่าพวกที่มีระดับผลการเรียนอ่อน

ข. ชั้น มศ.๕

ตาราง ๑๙. ระดับผลการเรียนของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครู

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
เก่ง	๓๗	๑๔.๖๒
ปานกลาง	๑๖๘	๖๖.๘๐
อ่อน	๕๘	๑๘.๕๗
รวม	๒๕๓	

จากตาราง ๑๙. แสดงว่านักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๕ ที่มีระดับผลการเรียน เก่ง

ปานกลาง และค่อนข้างน้อย สนใจมาเลือกเรียนครูในจำนวนที่แตกต่างกัน พวกที่มีผลการเรียนระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุดคือ ๖๖.๕๐ เปอร์เซ็นต์ พวกอ่อนมี ๑๘.๕๗ เปอร์เซ็นต์ และพวกเก่งจำนวน ๑๔.๖๒ เปอร์เซ็นต์

เพื่อให้พิจารณาระดับผลการเรียนของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๕ ที่สนใจมาเลือกเรียนครูได้ชัดเจนขึ้น นำผลจากตาราง ๑๕. มาแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบการร้อยละระหว่างนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนระดับเก่งกับปานกลาง เก่งกับอ่อน และปานกลางกับอ่อน โดยพิจารณาจากค่าอัตราส่วนวิกฤต (C.R.) ปรากฏผลดังตาราง ๒๐, ๒๑ และ ๒๒.

ตาราง ๒๐. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มเก่งกับปานกลาง

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	การร้อยละ	C.R.
เก่ง	๓๗	๑๔.๖๒	๕.๘๕**
ปานกลาง	๑๖๘	๖๖.๕๐	

** ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๒๐. แสดงว่าจำนวนนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครูที่มีระดับผลการเรียนเก่งกับปานกลางมีจำนวนแตกต่างกัน พวกที่มีระดับผลการเรียนปานกลางมีจำนวนมากกว่าพวกที่มีระดับผลการเรียนเก่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลางสนใจมาเลือกเรียนครูมากกว่าพวกที่มีระดับผลการเรียนเก่ง

ตาราง ๒๑. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หิงง ชั้น มศ.๕
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่ม เก่งกับอ่อน

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	การอยุ่ละ	C.R.
เก่ง	๓๓	๑๔.๖๒	๐.๕๓
อ่อน	๔๘	๑๘.๕๓	

จากตาราง ๒๑. แสดงว่านักเรียนชายหิงง ชั้น มศ.๕ ที่มาเลือกเรียนครู ที่มีระดับ
ผลการเรียนเก่งกับอ่อนมีจำนวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่านักเรียน
ชายหิงง ชั้น มศ.๕ ที่มีระดับผลการเรียนเก่ง กับอ่อน สนใจที่จะมาเลือกเรียนครูในจำนวน
ที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๒๒. เปรียบเทียบระดับผลการเรียนของนักเรียนชาย หิงง ชั้น มศ.๕
ที่เลือกเรียนครูระหว่างกลุ่มปานกลางกับอ่อน

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน	การอยุ่ละ	C.R.
ปานกลาง	๑๖๘	๒๖.๔๐	๖.๐๔ **
อ่อน	๔๘	๑๘.๕๓	

** ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑

จากตาราง ๒๒. แสดงว่านักเรียนชาย หิงง ชั้น มศ.๕ ที่เลือกเรียนครู ที่มีระดับ
ผลการเรียนปานกลางกับอ่อน มีจำนวนแตกต่างกัน หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนชาย หิงง
ชั้น มศ.๕ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลางสนใจมาเลือกเรียนครูมากกว่า พวกที่มีระดับผลการเรียน
อ่อน

สรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า นักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่มีระดับผลการเรียนปานกลางสนใจมาเลือกเรียนกรูมากกว่าพวกที่มีระดับผลการเรียนเก่งและอ่อน และพวกที่มีระดับผลการเรียนเก่งกับอ่อนที่สนใจมาเลือกเรียนกรูมีจำนวนไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่งให้ความสนใจพอในที่คงใจความรู้ ความสามารถ และทักษะเฉพาะสูงที่เป็นได้อาชีพกรูเป็นอาชีพที่คงกลูกอยู่กับเด็กนักเรียนตลอดเวลา อาจไม่หาหาความสามารถของนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเก่งมากพอ จึงทำให้มาเลือกเรียนเป็นจำนวนน้อย และเช่นเดียวกับนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน นักเรียนกลุ่มนี้อาจสนใจในอาชีพทักษะอื่น ๆ มากกว่าอาชีพกรูก็เป็นได้ เพราะอาชีพกรูเป็นอาชีพที่คงอาศัยความกิดอ่านในทางสร้างสรรค์ ความกิดริเริ่ม ความมีไหวพริบมากกว่าอาชีพที่เน้นในค่านทักษะเป็นส่วนใหญ่

ผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๒) + ๒ ๖

เป็นที่คาดหวังกันว่านักเรียนที่กำลังจะจบชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ มีวุฒิภาวะสูงพอสมควรที่จะตัดสินใจเลือกสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยด้วยตนเอง และนักเรียนชายหญิงในวัยเดียวกันควรจะมีความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไปต่อสิ่งต่าง ๆ คล้าย ๆ กัน ด้วยเหตุนี้จึงน่าจะได้ศึกษาว่า เพศของนักเรียน อาชีพและระดับการศึกษาของบิดามารดา จะมีอิทธิพลต่อเหตุผลในการเลือกเรียนกรูของนักเรียนหรือไม่

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนกรูของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดามีอาชีพและระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยใช้ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{x}) ของเหตุผลในการเลือกเรียนกรูทั้งหมดของแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบกัน (เช่นเดียวกับผลการวิจัยและการแปลผลตอนที่ ๒)

ก) เหตุผลในการเลือกเรียนกรูของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ตาราง ๒๓. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ชายกับหญิง

เพศ	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	ΣX	ΣX^2	\bar{X}	S^2	C.R.
ชาย	๒๕๐	๒๑๓๑๘	๑๒๖๓๕๘	๓.๓๘	๓.๖๙	๐.๑๑
หญิง	๖๕๖	๕๖๘๐๕	๒๓๓๕๑๕	๓.๓๖	๑.๖๐	

จากตาราง ๒๓. แสดงว่านักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ทั้งชายและหญิงประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าเพศของนักเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครู

ข. เหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่มีความหมายต่างกัน

ตาราง ๒๔. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่มีความหมายต่างกัน

อาชีพของบิดามารดา	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	ΣX	ΣX^2	\bar{X}	S^2	C.R.
ครู	๑๕๑	๑๓๓๕๕	๕๖๖๘๓	๓.๘๕	๑.๘๘	๐.๖๖
ข้าราชการ	๑๖๕	๑๔๐๘๓	๕๘๖๓๘	๓.๖๖	๒.๓๖	

จากตาราง ๒๔. แสดงว่านักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่บิดามารดามีอาชีพครูกับข้าราชการ ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๔. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิง
ชั้น มศ.๓ และ มศ.๔ ที่บิคมารคามีอาชีพครูกับอาชีพอื่น ๆ

อาชีพของบิคมารคา	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	ΣX	ΣX^2	\bar{X}	s^2	C.R.
ครู	๑๕๑	๑๓๓๕๕	๕๖๖๔๓	๓.๘๕	๑.๔๘	๑.๐๕
อื่น ๆ	๕๕๐	๕๐๘๘๑	๒๑๓๓๓๓	๓.๓๕	๑.๖๘	

จากตาราง ๒๕. แสดงว่านักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ และ มศ.๔ ที่บิคมารคามีอาชีพครูและอาชีพอื่น ๆ ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตาราง ๒๖. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิง
ชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่บิคมารคามีอาชีพข้าราชการและอาชีพอื่น ๆ

อาชีพของบิคมารคา	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	ΣX	ΣX^2	\bar{X}	s^2	C.R.
ข้าราชการ	๑๖๕	๑๔๐๘๓	๕๘๖๓๘	๓.๖๖	๒.๓๖	๐.๕๓
อื่น ๆ	๕๕๐	๕๐๘๘๑	๒๑๓๓๓๓	๓.๓๕	๑.๖๘	

จากตาราง ๒๖. แสดงว่านักเรียนชาย หญิง ชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่บิคมารคามีอาชีพข้าราชการและอาชีพอื่น ๆ ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

สรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า นักเรียนชาย หญิงชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่บิคมารคามีอาชีพ ครู ข้าราชการ และอื่น ๆ ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน หมายความว่าอาชีพของบิคมารคา ไม่มีอิทธิพลต่อการประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียน

ก. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชายหญิง ชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่บิณฑาคาร มีระดับการศึกษาต่างกัน

ตาราง ๒๗. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครู ของนักเรียนชาย หญิง ชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ ที่บิณฑาคารมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

ระดับการศึกษาของ บิณฑาคาร	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	ΣX	ΣX^2	\bar{X}	s^2	C.R.
ประถมศึกษา	๔๑๒	๓๖๒๑๓	๑๕๒๐๔๘	๓.๘๒	๑.๘๖	๑.๐๐
มัธยมศึกษา	๕๕๐	๓๘๗๖๐	๑๖๕๘๑๖	๓.๗๕	๑.๗๘	

จากตาราง ๒๗. แสดงว่านักเรียนที่บิณฑาคารมีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๘. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนชาย หญิง ชั้น มศ.๓ และ มศ.๔ ที่บิณฑาคารมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และอุดมศึกษา

ระดับการศึกษาของ บิณฑาคาร	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	ΣX	ΣX^2	\bar{X}	s^2	C.R.
ประถมศึกษา	๔๑๒	๓๖๒๑๓	๑๕๒๐๔๘	๓.๘๒	๑.๘๖	๐.๑๖
อุดมศึกษา	๘๕	๓๖๑๐	๑๔๘๘๕	๓.๕๓	๑.๘๗	

จากตาราง ๒๘. แสดงว่านักเรียนชายหญิงชั้น มศ.๓ และ มศ.๔ ที่บิณฑาคาร

มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและอุดมศึกษา ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๕. เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครู ของนักเรียนชาย หิง
ชั้น มก.๓ และ มก.๕ ที่บิคมารคามมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและ
อุดมศึกษา

ระดับการศึกษาของ บิคมารคา	จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนครู	$\sum X$	$\sum X^2$	\bar{X}	s^2	C.R.
มัธยมศึกษา	๔๕๐	๓๘๓๒๐	๑๒๖๘๑๖	๓.๓๘	๑.๓๘	๐.๕๓
อุดมศึกษา	๔๔	๓๖๑๐	๑๔๘๘๔	๓.๕๓	๑.๕๓	

จากตาราง ๒๕. แสดงว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครูที่บิคมารคามมีการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

สรุปผลการวิจัยตอนนี้ ได้ว่า นักเรียนชายหิง ชั้น มก.๓ และ มก.๕ ที่บิคมารคามมี
ระดับการศึกษาต่างกัน ประมาณค่าเหตุผลในการเลือกเรียนครู ไม่แตกต่างกัน หมายความว่า
ระดับการศึกษาของบิคมารคาไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนครูของนักเรียน

จากการให้นักเรียนจัดลำดับความสำคัญของเหตุผลในการเลือกเรียนครูที่เป็นอันดับหนึ่ง
ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๓๐. ลำดับความสำคัญอันคับหนึ่งของเหตุผลที่ทำให้นักเรียนมาเลือกเรียนครู

เหตุผล	จำนวนนักเรียน
๑. ความต้องการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนมีความรู้	๒๔๐
๒. มีความภาคภูมิใจใจที่มีลูกศิษย์มาก อาจมีลูกศิษย์เป็นใหญ่เป็นโตในอนาคตได้	๙๐
๓. เรียนจบแล้วหางานทำได้ง่าย	๗๙
๔. เป็นอาชีพที่มั่นคงและยั่งยืน	๗๔
๕. มีทางเลือกมาให้สูงต่อ ๆ ไปได้	๕๙
๖. ภูมิใจความเสียสละ	๕๙
๗. ภูมิใจเป็นตัวอย่างแก่ศิษย์ในค่านิยมวัฒนธรรม เช่น การแต่งกาย การพูดจา	๕๓
๘. รักการถ่ายทอดวิชาการ	๔๘
๙. มั่นใจจะปฏิบัติหน้าที่ของครูที่รักได้	๓๖
๑๐. ภูมิใจมีโอกาสดีกว่าหาความรู้อยู่เสมอ ๆ	๒๙
๑๑. ภูมิใจความบริสุทธิ์	๒๐
๑๒. ใฝ่ฝันในการเรียนนอกลูก	๑๙
๑๓. สามารถออกไปประกอบอาชีพได้เร็ว เพราะเรียนจบได้เป็นขั้น ๆ	๑๙
๑๔. ชอบและสนใจในสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับโรงเรียน เช่น เด็กนักเรียนและเพื่อนครู	๑๗
๑๕. มีโอกาสเปลี่ยนไปเรียนต่อหรือประกอบอาชีพอื่นได้	๑๖
๑๖. มีทางหารายได้พิเศษ	๑๑
๑๗. มีโอกาสได้ติดต่อกับบุคคลหลายประเภทหลายระดับ	๘
๑๘. มีคนเคารพนับหน้าถือตา	๖
๑๙. มีวันหยุดพักผ่อนมาก	๕
๒๐. มีงานที่สบาย	๔
๒๑. ภูมิใจยอมรับและอดทน	๔

ตาราง ๓๐. (ต่อ)

เหตุผล	จำนวนนักเรียน
๒๒. สอบเข้าเรียนไ้กลาง	๒
๒๓. เรียนไม่ยาก	๑

จากตาราง ๓๐. แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่มาเลือกเรียนครูส่วนใหญ่เห็นว่า เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ที่ทำให้มาเลือกเรียนครูคือเหตุผลในเรื่อง ความต้องการอบรมสั่งสอน ศึกษาก็เป็นคนที่มีความรู้ รองลงไปตามลำดับคือ มีความภาคภูมิใจที่มีลูกศิษย์มาก เรียนจบแล้วหางานทำไ้กลาง เป็นอาชีพที่มั่นคง มีทางศึกษาให้ส่งต่อไปได้ มีความเสียสละ เป็นตัวอย่างแก่ศิษย์ในค่านิยมธรรม รักการถ่ายทอดวิชาความรู้ มั่นใจจะปฏิบัติหน้าที่ของครูที่ก็ได้ มีโอกาสค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ มีความยุติธรรม ใจหุ่่นในการเรียนน้อย สามารถออกไปประกอบอาชีพได้เร็ว ชอบและสนใจในสิ่งแวดลอมเกี่ยวกับโรงเรียน มีโอกาสเปลี่ยนไปเรียนต่อหรือประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ มีทางหารายได้พิเศษ มีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้ากับบุคคลหลายประเภทหลายระดับ มีงานเฝ้าหน้าดือคา มีวันหยุดเทอมมาก เป็นงานที่สบาย ต้องใช้ความรอบคอบและอดทน สอบเข้าเรียนไ้กลางและเรียนไม่ยาก.)

อภิปรายผลการวิจัย

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าขณะนี้สถาบันการฝึกหัดครูต่าง ๆ กำลังเร่งผลิตครู เพื่อให้ได้ปริมาณเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี โครงการนี้จะสัมฤทธิ์ผลอย่างสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อสามารถผลิตครูได้ตามจำนวนที่ต้องการและสามารถออกไปทำหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพในตำแหน่งหลักสูตร์ และวิธีสอนของสถาบันฝึกหัดครูนั้นย่อมเป็นที่เชื่อถือได้ว่า มีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับกาลเวลาอยู่เสมอ ดังนั้นปัญหาที่จริงไม่มาวิถกมากนัก แต่ปัญหาในค่านตัวบุคคลที่จะมาเรียนครูเป็นเรื่องสำคัญมากที่ควรคำนึงถึง เพราะแม้จะได้เลือกสรรหลักสูตร์ วิธีการสอน ตลอดจนอุปกรณ์การสอนอันก็เยี่ยมไว้เพียงใดก็ตาม หากผู้เข้ารับการศึกษาไม่มีคุณลักษณะอันเหมาะสม อันเนื่องมาจากเหตุใดก็ตาม สิ่งที่ได้จัดเตรียมไว้นั้นก็ย่อมมีค่านลดลงไป ด้วยเหตุนี้ จะเห็นได้ว่า ควรจะได้ทำการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ที่จะมาเลือกอาชีพครู ว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด ในการเลือกและไม่เลือกอาชีพครูนั้นมีเหตุผลอย่างไร แตกต่างจากการเลือกอาชีพอื่นในค่านใดบ้าง และผู้ที่มาเลือกอาชีพครูมีระดับการศึกษาอะไร มาจากครอบครัวที่มีคามารคามีอาชีพ และระดับการศึกษาอะไร สิ่งเหล่านี้จะได้ทำการศึกษาอย่างกว้างขวาง โดยได้ตั้งสมมุติฐานในการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ จะมีเหตุผลเกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน

๒. นักเรียนที่เลือกเรียนครู มีเหตุผลไม่แตกต่างจากพวกที่เลือกอาชีพอื่น

๓. นักเรียนที่มาเลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่มีคามารคามีอาชีพ เป็นครูมากกว่าอาชีพอื่น

๔. นักเรียนที่มาเลือกเรียนครูจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่อไปนี้

๔.๑ ระดับเก่งสำหรับ ชั้น มศ.๓

๔.๒ ระดับอ่อนสำหรับ ชั้น มศ.๕

๕. นักเรียนที่ต่างเพศกัน อยู่ในครอบครัวที่มีคามารคามีอาชีพ และ ระวัง การกีดกันต่างกัน จะมีเหตุผลในการเลือกเรียนกฎไม่แตกต่างกัน

ผลที่ได้จากการวิจัยเป็นผลจากการสอบถามนักเรียนชั้น มศ.๓ กับ มศ.๕ ใน โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในภาคเหนือเท่านั้น

ผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนของนักเรียนที่สนใจมาเลือกอาชีพครู ปรากฏว่านักเรียนชั้น มศ.๓ สนใจมาเลือกเรียนกฎประมาณ ๑ ใน ๒ มศ.๕ ประมาณ ๒ ใน ๕ หรือคิดเป็นนักเรียนชาย ๓ ใน ๑๐ นักเรียนหญิงประมาณ ๓ ใน ๔

ผลการวิจัยในเรื่องเหตุผลของการเลือกและไม่เลือกเรียนกฎของนักเรียนชั้น มศ.๓ กับ มศ.๕ นั้น ปรากฏว่าเหตุผลที่ทำให้นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มเลือกและไม่เลือกเรียนกฎไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ การที่ได้ผลเช่นนี้น่าจะมีเหตุมาจาก ความจริงที่ว่า นักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ อยู่ในวัยและสิ่งแวดล้อมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นความถนัด ความรู้สึกนึกคิด โดยทั่วไปจึงไม่น่าจะแตกต่างกัน

นักเรียนกลุ่มที่ ๑ เลือกอาชีพครูส่วนมากมีความเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้มาเลือกอาชีพครู ก็คือ ความต้องการอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนมีความรู้ อันเป็นเหตุผลเกี่ยวกับคุณค่าทางจริยธรรมของอาชีพครู นับว่าเป็นทัศนคติที่ดี เมื่อชักชวนส่วนมากมีทัศนคติดี และถ้าสถาบันฝึกหัดครูสามารถจัดหลักสูตร วิธีสอน ตลอดจนอุปกรณ์การสอนอย่างก็แก่นักเรียนแล้ว ก็จะสามารถผลิตครูที่มีคุณภาพดีได้สมดังความมุ่งหมาย ผลการวิจัยนี้สนับสนุนการวิจัยของเพ็ญลศตรา และโมริ ที่ว่า นักเรียนเลือกอาชีพครูเพราะทำให้มีโอกาส ได้ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ และคุณค่าทางจริยธรรมของอาชีพครูกระตุ้นให้นักเรียนมาเลือกเรียนกฎ

ผลงานวิจัยที่ตรงกับการวิจัยของสโลเมทซ์ และจอนสัน ในคานที่ว่า เหตุผลที่ทำให้ นักเรียนส่วนมากไม่เลือกอาชีพครู ก็คือ ไม่ชอบพูดมาก และไม่ชอบอยู่ได้มั่งกับบัญชาของบุคคลหลายคน แสดงว่า นักเรียนสนใจอาชีพครูเช่นกัน แต่เพราะนักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ถูกกลืน โลกชักจูงกับกฎ กุศลลักษณะของอาชีพครูบางประการจึงอาจมีอิทธิพลทำให้นักเรียนเกิดความ เบื่อหน่ายในการที่ตนจะต้องตกอยู่ในภาวะ เช่นนั้นบ้างก็ได้

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการได้เลือกอาชีพของนักเรียน พบว่าหลังจากนักเรียนเรียนจบชั้น มศ. ๓ และ มศ.๕ แล้ว นักเรียนทั้งสองระดับรวมทั้งสิ้นนึกใจว่า ว่าจะเลือกเรียนกฎมากที่จุดคือประมาณ

๑ ใน ๒ ของนักเรียนทั้งหมด และอาชีพอื่นนอกจากอาชีพครูที่มีนักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คน ได้แก่ พยาบาล เกษตรกรรม ช่างกล ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ แพทย์ วิศวกรรม ทหารชั้นประทวน และบัญชีชั้นสูง ตามลำดับ ส่วนอาชีพอื่น ๆ นั้นมีนักเรียนเลือกไม่ถึง ๕๐ คน แสดงว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด อาจเป็นไปได้ว่าเป็นเพราะนักเรียนได้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับโครงการขยายการรับนักเรียนฝึกหัดครู จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือจากเอกสารต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดไว้ในบริการสนเทศเป็นได้ นอกจากนี้อาจเป็นไปได้ว่านักเรียนมีความเห็นว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีตำแหน่ง ฐานะ และความเป็นอยู่สุขสบายกว่าอาชีพอื่น ๆ อันเป็นอาชีพหลักของประชาชนในท้องถิ่นของตนก็ได้ เพราะจากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ^๑ ปรากฏว่าจำนวนประชากรเกษตรในจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ กาก น่าน แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน และอุตรดิตถ์ โดยเฉลี่ยมีเป็นจำนวนถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ และประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ ทำสวน ทำป่าไม้ เลี้ยงสัตว์ ถิ่นขาย และเป็นกรรมกรโรงงานอุตสาหกรรม ทอผ้า น้ำตาลทราย

เมื่อนำเหตุผลในการเลือกอาชีพครูกับอาชีพอื่น ๆ ที่มีนักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คนขึ้นไป มาเปรียบเทียบกัน ผลการวิจัยปรากฏว่า เหตุผลในการเลือกเรียนครูแตกต่างกับเหตุผลในการเลือกเรียนอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นบางประการ หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนมองลักษณะเกี่ยวกับตนเองอาชีพในแง่ที่ต่างกัน นักเรียนอาจพิจารณาเฉพาะลักษณะเด่นของอาชีพเท่านั้นก็เป็นได้ เช่น ระหว่างอาชีพครูกับอาชีพพยาบาล และทหารชั้นประทวน เหตุผลในเรื่องเครื่องแบบ จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เพราะอาชีพ พยาบาล และทหาร กำหนดเครื่องแบบไว้เป็นที่แน่นอน ส่วนอาชีพครูนั้นไม่ได้กำหนดไว้แน่นอนตายตัว จึงทำให้เหตุผลในเรื่องเครื่องแบบแตกต่างกัน ผลการวิจัยขณะนี้ ไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เหตุผลในการเลือกเรียนครูกับเหตุผลในการเลือกเรียนอาชีพอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันในเรื่อง การยอมรับและยกย่องจากสังคม นับได้ว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของอาชีพทุกอาชีพ และถือว่าทุกอาชีพควรได้รับการยอมรับ และยกย่องจากสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี

^๑ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำเนียบสถิติของจังหวัดและอำเภอในประเทศไทย หน้า ๕.

เพื่อให้ผลวิจัยในตอนนี้เป็นที่เข้าใจได้ชัดเจนขึ้น จึงได้ให้นักเรียนจัดเรียงเหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมาเลือกอาชีพนั้น ๆ ผลปรากฏว่านักเรียนที่เลือกเรียนครูส่วนใหญ่เห็นความสำคัญในเรื่อง การมีส่วนร่วมพัฒนาสังคมเป็นอันดับหนึ่ง หมายความว่านักเรียนเลือกเรียนครู เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ทำให้เขาได้มีส่วนร่วมให้สังคมเจริญขึ้น อันนับได้ว่านักเรียนได้มองเห็นคุณค่าทางจริยธรรมของอาชีพครู และต้องการบำเพ็ญตน ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งเป็นเหตุผลที่ดี หากสถาบันฝึกหัดครูรับผู้ที่มีเหตุผลเช่นนี้ ก็เป็นที่เชื่อได้ว่า ครูที่ผลิตออกไปจะเป็นผู้ที่มีความรักในอาชีพครูและมุ่งมั่นจะทำประโยชน์ให้แก่วงการศึกษามากมายแท้จริง ผลงานวิจัยตอนนี้สนับสนุนผลการวิจัยของฮาร์กเวย์ และจอห์นสันที่ว่า เหตุผลที่ทำให้นักเรียนสนใจอาชีพครูคือการได้มีส่วนร่วมบริการสังคม นักเรียนที่เลือกเรียนแพทย์ พยาบาลและทหารชั้นประทวน ส่วนมากเห็นความสำคัญในเรื่อง ความเสียสละ เป็นอันดับหนึ่ง นับว่าเป็นเหตุผลในเรื่องคุณค่าทางจริยธรรมของอาชีพเช่นกัน จึงน่าจะกล่าวได้ว่า นักเรียนเหล่านี้หากมีโอกาสได้ประกอบอาชีพดังกล่าว ก็จะทำให้ความตั้งใจและความเสียสละ เพื่อให้อาชีพที่ตนกระทำอยู่เจริญก้าวหน้าต่อไป นักเรียนที่เลือกเรียนวิศวกรรมและบัญชีชั้นสูงส่วนมากเห็นความสำคัญในเรื่องโอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ แสดงว่านักเรียนพิจารณาถึงความสำคัญของอาชีพที่เขาเลือกว่า กำลังมีความสำคัญแก่ไหนและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเพียงใด นักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพเกมครส่วนใหญ่เห็นความสำคัญในเรื่อง ความอิสระในการทำงานเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งก็เป็นธรรมชาติที่บุคคลทั่วไปย่อมต้องการงานที่อิสระ ไม่อยากอยู่ใต้งับบัญชาของใคร ผลงานวิจัยนี้สนับสนุนงานวิจัยของทักนีย์ สุขทวีที่ว่า นักเรียนสนใจอาชีพที่มีความอิสระ นักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า เห็นความสำคัญในเรื่อง ความก้าวหน้าในอาชีพมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง หรืออาจพูดได้ว่า เหตุผลที่นักเรียนเลือกอาชีพนี้เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพนี้กันมาก มีช่องทางที่จะก้าวหน้าได้ ซึ่งนับเป็นเหตุผลที่ดีเช่นกัน

ผลการวิจัยที่ว่านักเรียนที่เลือกเรียนครู มาจากครอบครัวที่มีความร่ำรวยหรืออาชีพอะไรนั้น ปรากฏว่า นักเรียนที่เลือกเรียนครู มาจากครอบครัวที่มีความร่ำรวยมีค่า มารามอาชีพเพื่อ ๆ มากที่สุด คือประมาณ ๘ ใน ๑๐ มาจากครอบครัวที่มีความร่ำรวยเป็นครูกับข้าราชการอื่น มีจำนวนเท่า ๆ กัน

ก็ประมาณ ๑ ใน ๕ ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทบทวนนี้แสดงว่า นักเรียนที่มาเลือกเรียนครูส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่บิดา มารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่มีอาชีพราชการและครู หรืออาจจะกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มาเลือกเรียนครูส่วนใหญ่เลือกอาชีพที่ไม่คล้ายคลึงกับอาชีพของบิดามารดา และไม่ต้องการที่จะดำเนิน ครอบตามบิดามารดา ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮีเซล เทต และ ไสลอน ที่ว่านักเรียนที่เลือกอาชีพใดส่วนใหญ่ มักจะเป็นอาชีพที่คล้ายคลึงกับอาชีพบิดามารดา ทั้งนี้เนื่อง จากบิดามารดาส่วนมากมักจะทำให้ อิทธิระ แกนุครของคนที่เลือกอาชีพ หรืออาจเป็นเพราะ นักเรียนไม่ต้องการที่จะเลือกอาชีพที่คล้ายคลึงกับบิดามารดา เนื่องจากเกิดความเบื่อหน่าย ใ้ครูถึงความยากลำบาก หรือมองเห็นว่าไม่เหมาะสมกับนิสัยของนักเรียนก็ได้ นอกจากนี้บิดา- มารดาเองอาจไม่ต้องการให้บุตรเจริญรอยตามอาชีพของตนก็ได้

ผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับผลการ เรียนของนักเรียนที่มาเลือกเรียนครู ว่าอยู่ระดับใด ปรากฏว่านักเรียนที่เลือกเรียนครูทั้งชั้น มศ.๓ และ มศ.๕ มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ประมาณ ๗ ใน ๑๐ ระดับเก่งกับระดับอ่อน มีจำนวนใกล้เคียงกันประมาณ ๒ ใน ๕ แสดงว่า ระดับการ เรียนของผู้ที่จะมาเลือกเรียนครู ส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ประกอบกับเห็นความ สำคัญของ ความต้องการมีส่วนในการพัฒนาสังคม กันเป็นคุณลักษณะที่ดีของอาชีพครู เป็นอันดับหนึ่ง จึงน่าจะกล่าวได้ว่า ผู้ที่จะมีอาชีพครูต่อไปในอนาคตนั้น เป็นผู้มีสติปัญญาค่อนข้างดี และเป็น ผู้ที่มีความตั้งใจอย่างแท้จริงที่จะใช้อาชีพที่ตนประกอบอยู่ ทำประโยชน์ให้แก่สังคม ผลการวิจัย ตอนนี้อย่างจะไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่ก็เป็นเรื่องที่ดี ถ้านักเรียนได้รับการศึกษาในสถาบัน ฝึกหัดครูอย่างดีแล้ว ก็เป็นที่เชื่อได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะสามารถทำหน้าที่ครูอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษากันทั่วๆ ทั่วๆ นี้ยังพบอีกว่า นักเรียนที่ต่างเพศกัน อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดา มีอาชีพ และ ระดับการศึกษาต่างกัน มีเหตุผลในการเลือกเรียนครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศของนักเรียน อาชีพและ ระดับการศึกษาของบิดามารดา ไม่ได้ทำให้เหตุผลในการเลือกเรียนครูแตกต่างกัน นักเรียนประมาณเท่าเหตุผลในการเลือกเรียนครู ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนในวัยนี้มีวุฒิภาวะสูงพอสมควร จึงสามารถที่จะ ประมาณค่าลักษณะต่าง ๆ อันเป็นเหตุผลที่ค่าให้มาเลือกเรียนครูใจกว้างตนเอง หรืออาจเป็นไม่ได้ว่า

บิดามารดาสวนใหญ่มีความมุ่งหมายให้บุตรของตนได้รู้จักคัดสินใจ เลือกออาชีพด้วยตนเองมากขึ้น โดยไม่พยายามให้ความคิดเห็นของคนมา มีอิทธิพลเหนือความคิดเห็นของนักเรียน

จากผลการวิจัยนี้สรุปได้ว่า ความแตกต่างกันในเรื่องเพศ อาชีพ และ ระดับการศึกษา ของบิดามารดา ไม่มีอิทธิพลทำให้เหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่ง สอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยที่กล่าวไว้ข้างต้น.

บทที่ ๖

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ปัญหา

เมื่อเทียบมรกันทั่วไปแล้วว่ ทางหนึ่งที่จะทำได้ในการพัฒนาอ่าคังคณกักอ การพัฒนาทางคณการกัศษา คุรุ เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากในงนคณนี้ คั้งนี้แเร่ดงราว เกียวกับตัวคุรุ การเกอ์อไนทรวงของวงการคุรุ ตลอดจนรายละเอียคของผูที่จะมา เป็นคุรุ จึง เป็นเกเรอ์อที่นาคจะ ใค้ทำการกัศษาอย่างกว้างขวาง การกัศษาคั้งนี้จึงมุ่งที่จะกัศษาเหตุผลใการ เลือคและไม่เลือค เรียคณฐของักเรียคที่ก่าล้งจะจบร้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ ว่าแตกตางกันหรือไม่ และนักเรียค ทั้งสองระคัคกัศควสนใจที่จะ เลือคเรียคณฐและอารีพอนว่านวนมากนอยเพียงใค และใการ เลือคเรียคอารีพตาง ๆ นักเรียคมีเหตุผลเหมือนกันหรือไม่ นักเรียคที่มาเลือคเรียคณฐมีระคัค ผลการเรียคอะไร และนักเรียคนราย ทั้ง ใทักามารคามีอารีพและระคัคการกัศษตางกัน จะมีเหตุผลใการ เลือคเรียคณฐแตกตางกันหรือไม่

ความมุ่งหมายใการวิจัย

๑. ักเรียคที่ก่าล้งจะจบร้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ จะ เลือคเรียคณฐและอารีพอน มากนอยเพียงใค
๒. เหตุผลของักเรียคที่มา เลือคเรียคณฐ แตกตางกับ เหตุผลของักเรียคที่ เลือคเรียค นอารีพอนอย่างไร
๓. ใการ เลือคและไม่เลือคเรียคณฐนั้น นักเรียคมีเหตุผลอย่างไร
๔. ักเรียคที่ เลือคเรียคณฐอยูใการอบกรวิทักามารคามีอารีพอะไรบาง
๕. ักเรียคที่ เลือคเรียคณฐมีผลการเรียคณฐอยูใระคัคใค
๖. ักเรียคที่ตาง เกเร่กัน อยูใการอบกรวิทักามารคามีอารีพและระคัคการกัศษตางกัน จะมีเหตุผลใการ เลือคเรียคณฐแตกตางกันหรือไม่

สมมุติฐาน

๑. นักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ จะมีเหตุผล เกี่ยวกับการ เลือกและไม่ เลือกเรียนครูไปแตกต่างกัน
๒. นักเรียนที่ เลือกเรียนครูมีเหตุผลไม่แตกต่างจากนักเรียนที่ เลือกเรียนอาชีพ
๓. นักเรียนที่ เลือกเรียนครูมาจากครอบครัวที่มีค่านิยมอาชีพครูมากกว่าอาชีพอื่น
๔. นักเรียนที่ เลือกเรียนครู จะมีผลการ เรียนอยู่ในระดับต่อไปนี้
 - ๔.๑ อยู่ในระดับ เก่งสำหรับชั้น มศ. ๓
 - ๔.๒ อยู่ในระดับอ่อนสำหรับนักเรียนชั้น มศ. ๕
๕. นักเรียนที่ต่าง เพศกัน อยู่ในครอบครัวที่มีค่านิยมอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเหตุผลในการ เลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล สร้างแบบสอบถามขึ้นโดยยึดแนวทางและเนื้อหาจากแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ที่ส่งไปยังนักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ ประมาณ ๔๐๐ คน เนื้อหาในโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ได้แก่ เรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน การศึกษาต่อเพื่อออกไปประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษาและเหตุผลในการ เลือกอาชีพ เหตุผลในการ เลือก และไม่ เลือกเรียนครู แบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้นำไปทดสอบ ๒ ครั้ง กับนักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ โรงเรียนพระโขนง จังหวัดพระนคร จำนวน ๘๘ คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและปรับปรุงให้สมบูรณ์แล้วจึงนำไปดำเนินการสอบถามต่อไป
๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ ของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ในภาคเหนือ โดยส่งแบบสอบถามไปตามโรงเรียนที่อยู่ในเขตชายฝั่งทวาย ซึ่งมีอยู่ ๔๓ โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด ๒๘๕ คน คิดเป็นนักเรียนชั้น มศ. ๓ จำนวน ๑๘๘๔ คน มศ. ๕ จำนวน ๙๑๑ คน ทั้งจากที่เลือก

แบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว เหลือ ๒๐๑๓ ฉบับ หรือร้อยละ ๘๖.๑๓ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๓. วิจัยจักระทำกับข้อมูล นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้การอยละ วิเคราะห์หาจำนวนนักเรียนที่มาเลือกเรียนนทรู โดยแยกตามระดับชั้น และเพศ /

ใจอันกับเปอร์เซนต์ วิเคราะห์ระดับผลการเรียนของนักเรียนทั้งหมด แล้วก็ทำการอยละของระดับผลการเรียนของนักเรียนที่มาเลือกเรียนนทรู

ใจภาอัตราส่วนวิกฤต เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนนทรู กับอัตราอื่นเป็นรายชื่อใ้ฐานนิยม (Mode) วิเคราะห์เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในการเลือกและไม่เลือกเรียนนทรู กับอัตราอื่นที่มีนักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คน

ใจภาอัตราส่วนวิกฤต วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเหตุผลของการเลือกเรียนนทรูของนักเรียนชายกับหญิง นักเรียนที่มีความวามารถมีอัตราและระดับการศึกษากัน

ใจภาอัตราส่วนวิกฤต วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเหตุผลในการไม่เลือกเรียนนทรูของนักเรียนชั้น มศ. ๓ กับ มศ. ๕

๔ ใจฐานนิยม (Mode) วิเคราะห์เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่เลือกเรียนนทรู

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้เป็น ๒ ตอน ก็ือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่สนใจมาเลือกเรียนนทรู สรุปได้ดังนี้

๑.๑ นักเรียนที่สนใจเลือกเรียนนทรู เป็นนักเรียนชั้น มศ. ๓ ประมาณ ๘๘ เปอร์เซนต์ มศ. ๕ ประมาณ ๘๘ เปอร์เซนต์ แสดงว่านักเรียนชั้น มศ. ๓ สนใจเลือกเรียนนทรูมากกว่านักเรียนชั้น มศ. ๕

๑.๒ นักเรียนที่สนใจเลือกเรียนนทรู เป็นนักเรียนชายประมาณ ๕๕ เปอร์เซนต์

และนักเรียนหญิงประมาณ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ และนักเรียนหญิงสนใจมาเลือกเรียนครูมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑)

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชั้น มศ. ๓ กับ มศ. ๕ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ นักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ มีเหตุผลในการเลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน

๒.๒ นักเรียนชั้น มศ. ๓ และ มศ. ๕ มีเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูไม่แตกต่างกัน

๒.๓ เหตุผลที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกที่ทำให้ให้นักเรียนส่วนมากไม่เลือกเรียนครู คือ ไม่ชอบพูดมาก ไม่ชอบอยู่ใต้งับมัญฉาของบุคคลหลายคน และเป็นอาชีพที่ไม่โลดโผนทันเต้น

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพต่าง ๆ และการเปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูกับเหตุผลในการเลือกเรียนอาชีพอื่น ๆ ที่มีนักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คน สรุปได้ดังนี้

๓.๑ อาชีพที่มีนักเรียนเลือกเรียนมากที่สุด คือ อาชีพครูประมาณ ๑ ใน ๒ รองลงไปได้แก่อาชีพพยาบาลประมาณ ๑ ใน ๑๐ อาชีพเกษตรกรรม อาชีพช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และอาชีพแพทย์ อาชีพละประมาณ ๑ ใน ๒๐ อาชีพวิศวกรรรม อาชีพทหารชั้นประทวน และอาชีพบัญชีชั้นสูง อาชีพละประมาณ ๑ ใน ๔๐ และอาชีพอื่น ๆ เช่น เกษตรกรรม หนายกวม พานิชและเลขานุการ

๓.๒ จากการเปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูกับอาชีพอื่นที่มีนักเรียนเลือกเกิน ๕๐ คน ซึ่งได้แก่ อาชีพแพทย์ พยาบาล วิศวกรรรม บัญชีชั้นสูง เกษตรกรรม ช่างกลช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และทหารชั้นประทวนนั้นปรากฏผลดังนี้

เหตุผลในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ ของพวกที่เลือกเรียนครูกับทหารชั้นประทวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่แตกต่างกับพวกที่เลือกเรียนแพทย์ ภาราชากร วิศวกรรรม บัญชีชั้นสูง เกษตรกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า

เหตุผลในเรื่อง ความก้าวหน้าในอาชีพของพวกที่เลือกเรียนครูกับพวกที่เลือกเรียนมัธยมสูง และทหารชั้นประทวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่แตกต่างกับพวกที่เลือกเรียนอาชีวแพทย พยาบาล วิศวกรรม เกษตรกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า

เหตุผลในเรื่องความอิสระในการทำงานของพวกที่เลือกเรียนครูกับพวกที่เลือกเรียนแพทย วิศวกรรม บัณฑิตชั้นสูง เกษตรกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับพวกที่เลือกเรียน พยาบาล และทหารชั้นประทวน

เหตุผลในเรื่องความสะกดสหายของนักเรียนที่เลือกเรียนครู กับ พยาบาล วิศวกรรม บัณฑิตชั้นสูง เกษตรกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับของนักเรียนที่เลือกเรียนแพทย และทหารชั้นประทวน

เหตุผลในเรื่อง เกรงใจแบบที่นาสนใจ ของพวกที่เลือกเรียนครูกับ พยาบาลและทหารชั้นประทวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับของพวกที่เลือกเรียน แพทย วิศวกรรม บัณฑิตชั้นสูง เกษตรกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า

เหตุผลในเรื่อง รายได้ของนักเรียนที่เลือกเรียนครูกับพวกที่เลือกเรียนวิศวกรรม บัณฑิตชั้นสูง เกษตรกรรม ช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และทหารชั้นประทวน แต่ไม่แตกต่างกับของพวกที่เลือกเรียนแพทยและพยาบาล

เหตุผลในเรื่อง เกียรติของนักเรียนที่เลือกเรียนครู กับพวกที่เลือกเรียนช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับของพวกที่เลือกเรียน แพทย พยาบาล วิศวกรรม บัณฑิตชั้นสูง เกษตรกรรม และทหารชั้นประทวน

เหตุผลในเรื่องอำนาจของนักเรียนที่เลือกเรียนครู กับพวกที่เลือกเรียนพยาบาล และทหารชั้นประทวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับพวกที่เลือกเรียนแพทย วิศวกรรม บัณฑิตชั้นสูง เกษตรกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า

เหตุผลในเรื่อง การยอมรับและยกย่องจากสังคมของนักเรียนที่เลือกเรียนครูกับพวกที่เลือกเรียนแพทย พยาบาล วิศวกรรม บัณฑิตชั้นสูง เกษตรกรรม ช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และทหารชั้นประทวน ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลในเรื่องการมีส่วนร่วมช่วยพัฒนาสังคมของนักเรียนที่เลือกเรียนกฎ กับพวก ที่เลือกเรียนบัญชีชั้นสูง เกษตรกรรม ช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และทหารชั้นประทวน แตกต่างก็เรื่องมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับของพวกที่เลือกเรียนแพทย์ พยาบาล และ วิศวกรรม

เหตุผลในเรื่องความซื่อสัตย์ของพวกที่เลือกเรียนกฎ กับของพวกที่เลือกเรียน พยาบาล วิศวกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่ แตกต่างกับของพวกที่เลือกเรียนแพทย์ บัญชีชั้นสูง เกษตรกรรม และทหารชั้นประทวน

เหตุผลในเรื่องความยุติธรรมของนักเรียนที่เลือกเรียนกฎ กับของพวกที่เลือก เรียนพยาบาล วิศวกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับของพวกที่เลือกเรียนแพทย์ บัญชีชั้นสูง เกษตรกรรม และทหารชั้นประทวน

เหตุผลในเรื่องความเสียสละของนักเรียนที่เลือกเรียนกฎ กับของพวกที่เลือกเรียน แพทย์ วิศวกรรม บัญชีชั้นสูง เกษตรกรรม และช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างกับของพวกที่เลือกเรียนพยาบาลและทหารชั้นประทวน

๓.๓ เหตุผลที่นักเรียนส่วนมากเห็นว่ามีนัยสำคัญ เป็นอันดับหนึ่ง ที่ทำให้เขา เลือกอาชีพต่าง ๆ มีดังนี้

นักเรียนที่เลือกเรียนกฎ เห็นว่า เหตุผลในเรื่อง การมีส่วนร่วมช่วยพัฒนาสังคม มีความสำคัญ เป็นอันดับหนึ่ง

นักเรียนที่เลือกเรียนแพทย์ พยาบาล และทหารชั้นประทวน เห็นว่า เหตุผล ในเรื่อง ความเสียสละ มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง

นักเรียนที่เลือกเรียนวิศวกรรมและบัญชีชั้นสูง เห็นว่า เหตุผลในเรื่อง โอกาสที่ จะมั่งคั่งทำเมื่อเรียนจบ มีความสำคัญ เป็นอันดับหนึ่ง

นักเรียนที่เลือกเรียนเกษตรกรรม เห็นว่า เหตุผลในเรื่อง ความอิสระในการ ทำงาน มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง

นักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพช่างกล ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า เห็นว่า เหตุผลในเรื่อง ความก้าวหน้ามีความสำคัญ เป็นอันดับหนึ่ง

ตอนที่ ๕ เกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาของนักเรียนที่เลือกเรียนนฏฺฐ์ สรุปได้ดังนี้
 นักเรียนที่เลือกเรียนนฏฐ์มาจากครอบครัวที่มีบิดามารดามีอาชีพนฏฐ์ ประมาณ
 ๗๓ เปอร์เซ็นต์ อาชีพข้าราชการอื่นที่มีนฏฐ์ ประมาณ ๘๘ เปอร์เซ็นต์ และอาชีพอื่น ๆ ที่
 มีนฏฐ์และข้าราชการ ประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่เลือกเรียนนฏฐ์
 ส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีบิดามารดามีอาชีพอื่น ๆ ที่มีนฏฐ์ และข้าราชการอื่น ๆ มากที่สุด

ตอนที่ ๕ เกี่ยวกับระดับผลการ เรียนของนักเรียนที่เลือกเรียนนฏฐ์ สรุปได้ดังนี้

๕.๑ นักเรียนชั้น มท. ๓ ที่เลือกเรียนนฏฐ์ที่มีผลการ เรียนในระดับเก่งมีประมาณ
 ๑๓ เปอร์เซ็นต์ แสดงว่านักเรียนชั้น มท. ๓ ที่มีระดับผลการ เรียนปานกลาง สนใจมาเลือก
 เรียนนฏฐ์มากที่สุด

๕.๒ นักเรียนชั้น มท. ๕ ที่เลือกเรียนนฏฐ์ที่มีผลการ เรียนในระดับเก่งมี
 ประมาณ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ระดับปานกลางประมาณ ๒๗ เปอร์เซ็นต์ และระดับอ่อนประมาณ
 ๕๙ เปอร์เซ็นต์ แสดงว่านักเรียนชั้น มท. ๕ ที่มีระดับผลการ เรียนปานกลางสนใจมาเลือก
 เรียนนฏฐ์มากที่สุด

ตอนที่ ๖ เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนนฏฐ์ของนักเรียนชายหญิง ที่มีบิดามารดามี
 มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน สรุปได้ดังนี้

๖.๑ นักเรียนชายและหญิงที่เลือกเรียนนฏฐ์ ประมาณเท่า เหตุผลในการเลือก
 เรียนนฏฐ์ไม่แตกต่างกัน

๖.๒ นักเรียนที่มีบิดามารดามีอาชีพนฏฐ์ ข้าราชการอื่นที่มีนฏฐ์ และอาชีพอื่น ๆ
 ประมาณเท่า เหตุผลในการเลือกเรียนนฏฐ์ ไม่แตกต่างกัน

๖.๓ นักเรียนที่มีบิดามารดามีระดับการศึกษาประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ
 อุดมศึกษา ประมาณเท่าเหตุผลในการเลือกเรียนนฏฐ์ไม่แตกต่างกัน

๖.๔ เหตุผลที่นักเรียนส่วนใหญ่ เห็นว่ามีความสำคัญ เป็นอันดับหนึ่ง ที่ทำให้
 มาเลือกเรียนนฏฐ์ คือ เหตุผลในเรื่องความถนัดการยอมรับสิ่งสอนกันใหม่ ำให้เป็นคนมีความรู้

ขอเสนอแนะ

จากผลการวิจัยไกร เสนอแนะในเรื่องต่อไปนี้

๑. เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่มาเลือก เรียนนฏ มีนักเรียนหญิงสนใจเลือก เรียนนฏมากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนทั้งชายและหญิงทั้งหมดเลือกเรียนนฏก็มีส่วนมาก ส่วนอารีพ้อณ ๑ มีนักเรียนเลือกเรียนเป็นส่วนน้อย ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า

๑.๑ โรงเรียนมัธยมศึกษากวร จัดตั้งบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ขึ้น เพื่อให้ นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากยูแนะแนวในเรื่องการศึกษาต่อเพื่อออกไปประกอบ อาชีพ จากการศึกษาที่นักเรียนได้ทราบถึงลักษณะ และแนวโน้มของอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนสภาพการ ทำงาน และคุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพนั้น ๆ จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในอาชีพ ทั้งหลายอย่างกว้างขวาง ทั้งจะช่วยให้นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในอาชีพที่เหมาะสม กับความรู้ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น

๑.๒ เพื่อสนับสนุนให้งานบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพสัมฤทธิ์ผล ตามความมุ่งหมาย โรงเรียนมัธยมศึกษา กวรจัดตั้งศูนย์บริการสนเทศเกี่ยวกับอาชีพขึ้น บริการแนะแนวคาแนะการจะช่วยนักเรียนในด้านการจัดหาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพ ตลอดจน การจัดแผนปรัญนิเทศ เพื่อเผยแพร่เรื่องราว ความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ในวงการอาชีพต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน การเชิญวิทยากรผู้ประสบความสำเร็จในงานอาชีพต่าง ๆ มาแสดงปาฐกถา หรือการศึกษาดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ ในตลอดแรงงาน ก็ล้วนเป็นสิ่งที่ยูแนะแนว ควรกระทำทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อเร่งเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจต่องานอาชีพต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

๑.๓ โรงเรียนมัธยมศึกษา กวรจัดให้มีบริการการให้คำปรึกษา ทั้งเป็นราย บุคคล และกลุ่มชน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนที่ประสบปัญหาในการเลือกอาชีพ ได้เข้าใจถึงปัญหา ของตนเองอย่างแท้จริง และสามารถจะแก้ปัญหาเหล่านั้น ได้ด้วยวิธีการอันถูกต้อง

๑.๔ นอกจากบริการแนะแนวตามอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว โรงเรียนมัธยม กวรจัดบริการจัดหางานให้แก่นักเรียนในภาคที่สุกเตาที่จะทำได้ เพราะบริการตามนั้นนอกจากจะ ช่วยนักเรียนที่สมัครสอบทุนทรัพย์ให้สามารถสมัครรายใจเพื่อไป ภายในการศึกษาแล้ว ยังจะช่วยให้

นักเรียนได้เห็นสภาพการทำงานจริง ๆ ของอาชีพต่าง ๆ ได้ดีกว่า จากการศึกษาแบบนี้ นักเรียนจะสามารถสำรวจตัวเองได้ว่า นักเรียนมีความสนใจและมีความเหมาะสมกับอาชีพนั้น ๆ เพียงไร ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๒. จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนครู และอาชีพอื่น ๆ นั้น ปรากฏว่าแตกต่างกันบางประการ ผู้วิจัยได้เสนอให้สถาบันการศึกษาที่จัดสอนวิชาชีพต่าง ๆ ถึงควรเน้นจัดบริการแนะแนวขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการสนเทศและบริการจัดหางาน เพื่อให้บริการแก่นักเรียนให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนกำลังเตรียมตัวจะออกไปประกอบ ตลอดจนรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพที่ตนได้ศึกษามาโดยตลอดแล้วนั้น รวมทั้งการสร้างนิสัยในการทำงานด้วย

๓. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มาเลือกเรียนครู มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือประมาณ ๖ ใน ๑๐ ส่วนระดับเก่งและอ่อนนั้นมีเป็นจำนวนน้อย คือประมาณ ๒ ใน ๕ เพื่อให้แก่นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่งมาเลือกเรียนครูมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่า การจะจัดจัดหาทุนให้แก่นักเรียนที่ขยัน มศ. ๓ และ มศ. ๕ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่ง และสนใจจะมาเลือกเรียนครูให้มากขึ้น เพราะจะทำให้เด็กเรียนเพิ่มระดับผลการเรียนที่สาทรุททรัพย์ แทนใจในอาชีพครู ได้มีโอกาสเข้ามาเรียนครูได้ นอกจากนี้ควรจัดสนองความต้องการในเรื่องความใฝ่หาทางวิชาการ (Educational Asabition) ของครูที่มีความสามารถสูงให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นในด้านการจัดหาตัวไว้ในแขนงวิชาต่าง ๆ ที่ครูเหล่านั้นสนใจ หรือให้ทุนในการทำการวิจัยค้นคว้า ในวิทยการแขนงต่าง ๆ ดังเหล่านี้จะช่วยยู่ให้นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่งมาเรียนครู และออกไปทำหน้าที่ครูอย่างแท้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว โดยไม่คิดที่จะเปลี่ยนไปทำอาชีพอื่นแม้จะมีโอกาส ซึ่งความกึกในเรื่องนี้ได้มาจากผลการศึกษาของ มานรี ที่กล่าวไว้ในมทที่ ๒ ว่า นักเรียนฝึกหัดครูที่มีผลการเรียนสูง มีความทะเยอทะยานหรือความใฝ่หาทางด้านวิชาการมากกว่าพวกที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนฝึกหัดครูที่ใฝ่หาการ เรียนสูงนอกจากจะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นถ้ามีโอกาส ซึ่งตรงกับตามกับพวกที่มีผลการเรียนต่ำ ที่บอกว่าจะไปเรียนอาชีพเคย แม้มีโอกาสก็ตาม

๔. เกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในภาคเหนือที่สนใจมาเลือกเรียนครูนั้น พบว่ามีเป็นจำนวนมาก ก็ประมาณ ๑ ใน ๒ และนักเรียนเหล่านี้มีความต้องการที่จะส่งมอบคืนให้ เป็นคนมีความรู้ ซึ่งเป็นทัศนคติที่ดี ดังนั้นหากกรมการฝึกหัดครูจัดตั้งสถาบันฝึกหัดครูขึ้นใน ภาคเหนืออีก หรือขยายปริมาณการรับนัก เรียนฝึกหัดครูให้มากขึ้น ก็จะสามารถสนองความ ต้องการของนักเรียนในภาคนี้ได้ และจะทำให้โคครูที่มีคุณภาพดี มีจิตใจรักอาชีพครูอย่างแท้จริง ม เป็นครู

๔. เสนอแนะสำหรับผู้จะทำการวิจัยต่อไป

๔.๑ การวิจัยเรื่องนี้ควรจะทำกับนักเรียนฝึกหัดครูชั้นปีที่ ๑ และปีสุดท้าย คับ เพื่อจะไ้ทราบถึงเหตุผลในการเข้ามา เรียนครูของนักเรียนที่กำลัง เรียนครู และของผู้ที่ กำลังจะออกไปประกอบอาชีพครู

๔.๒ การวิจัยเรื่องนี้กับครูที่เปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น เพื่อจะไ้ทราบ ถึงเหตุผลที่ทำให้มาเลือกเรียนครู และเหตุผลที่ทำให้เปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น

๔.๓ การวิจัยเรื่องนี้กับนักเรียนชั้น มศ.๓ และ มศ.๔ ที่มีระดับผล การเรียนเก่ง เพื่อจะไ้ทราบถึงทัศนคติของนักเรียนเหล่านี้ที่มีต่ออาชีพครู

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคม " คุรุกับเสถียรภาพของประเทศไทย " เอกสารการประชุมทางวิชาการของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช พระนคร ๒๕๑๓, ๑๘๘ หน้า.

๙ ทัศนีย์ สุขทวี ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพ วิทยานิพนธ์คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๘, ๗๐/ หน้า.

ประทอง กรวรรณ สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู ไทยวัฒนาพานิช พระนคร ๒๕๐๘, ๑๘๐ หน้า.

เพ็ญใจ พึ่งพระเกียรติ การสำรวจความสนใจของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๐, ๖๓ หน้า.

๑๐ อนุพรณี สุขสมบัติ กานิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมศ.๓ ในจังหวัดพระนคร-ชายบุรี วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทาลัย ๒๕๑๐, ๗๑ หน้า.

๑๑ เรื่องไร พูนพานิช การใช้จ่ายประจำของนักเรียนในสถานศึกษาที่กักตุน เฉพาะส่วนกลาง สังกัดกรมการฝึกหัดครู ปีการศึกษา ๒๕๐๗ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ๒๕๐๘, ๖๑ หน้า.

๑๒ วิชาการศึกษา วิทยาลัย พิธีพระราชทานปริญญาการศึกษาคุณวุฒิมัธยมศึกษาตอนต้นและพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตและนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๑๑ โรงพิมพ์การศาสนา พระนคร ๒๕๑๒, ๘๖ หน้า.

วัฒนา กกกำแหง และ สดาพร พันธุ์ดี การสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมศ. ๖ ปีการศึกษา ๒๕๐๑ โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม ๒๕๐๒, ๔๙ หน้า.

ศึกษาธิการ กระทรวง " โครงการที่นาสนใจของกรมการฝึกหัดครู " งานพัฒนาการศึกษา เล่ม ๗ โรงพิมพ์การศาสนา พระนคร ๒๕๑๑, ๘๑ หน้า.

ศึกษาธิการ กระทรวง การนิเทศเกี่ยวกับงาน จัดทำโดยโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๑, ๑๘๖ หน้า.

สวาท เสนาณรงค์ และ ยาร์ดี โทมัส แร่งค์ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทย โรงพิมพ์การต่างวุฒิชศึกษา (แผนกการพิมพ์) ๒๕๐๖, ๓๘๒ หน้า.

สถิติแห่งชาติ สำนักงาน ทำเนียบสถิติจังหวัดและอำเภอในประเทศไทย โรงพิมพ์สวน
ทองถิ่น กรมการปกครอง พระนคร ๒๕๐๘, ๗๑ หน้า.

สุคใจ เหล่าสุนทร คร. การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม วิทยานิพนธ์วิทยาลัย
ป้องกันราชอาณาจักร ๒๕๐๘ - ๒๕๑๐, ๑๕๒ หน้า.

Blackk Willis J., and Jerome M Page, "Recruitment and
Selection of Elementary and Secondary - School
Teachers" Review of Educational Research ,
Vol XXVIII, No 3, June, 1958

Clarence Barnhart L., The American College Dictionary,
Random House Inc , New York, 1956. 1432 pp.

Cunningham K S and Morey, Elwyn A , Children Need
Teacher , Melbourne University Press, 1947

Zell Lonnie B. and Henry E Tatate, 'High School Students
Look to the Future' Journal of Educational Research,
49 217 - 222, November, 1955.

Fielstra Clarence, " An Analysis of Factors Influencing
the Decision to Become a Teacher ", Journal of
Educational Research , XIVIII, 659 -667, May, 1955

Garrett Henry E Statistics in Psychology and Education,
Longmans Green and Co , New York, 1961, 478 pp

Lyon James Burke, " A Study of Experimental Motivational
and Personality Factors Related to Vocational
Decision Versus Indecision ", Dissertation Abstracts,
4(20) 1269, October, 1959

- Mabry Noris Kemp , " A Comparison of Two Measured Ability Group of Georgia Teachers with Respect to Factors Influrencæng Their Decision to Enter Teaching Profession, " Dissertation Abstracts, 28 143 - 4, July - September 1967.
- Mori Takako, " Analysis of Factors Influencing Motivations For Becoming a Teacher " Journal of Educational Research 60· 174 - 179, December, 1966.
- Perrome, Philip aA., "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls ", The Personal and Guidance Journal , 44·254 - 257, November, 1965.
- Wellbank Mary L., " Why Teach ? ", Journal of Educational Research, XLVIII, 699 - 703, 1955

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

นักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้าใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน ขอให้นักเรียนตอบข้อคำถามนี้ตามที่ เป็นจริง เพื่อนายลที่ไ้ไปเป็นประโยชน์ในการศึกษาคนกว่า ข้อความที่นักเรียนตอบมานี้จะถือเป็นความลับ หึ่งสิ้น ไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน เมื่อนักเรียนตอบแล้วจึงไม่ทราบว่าเป็นคำตอบของใครโดยเฉพา ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือครั้งนี้

คำถามทั้งหมดมีรวม ๖ ตอน

ตอนที่ ๑

ขอให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือกรอกข้อความตามสภาพที่เป็นจริง

๑.๑ เพศ ชาย

หญิง

๑.๒ ชั้น มศ. ๓

สก. ๕

๑.๓ ผลการเรียนของนักเรียนเอง

๑.๓๑ ถ้านักเรียนกำลังเรียนอยู่ชั้น มศ. ๓ ผลการสอบได้ชั้น มศ. ๒
ได้ เปอร์เซนต์

๑.๓๒ ถ้านักเรียนกำลังเรียนอยู่ชั้น มศ. ๕ ผลการสอบได้ชั้น มศ. ๔
ได้ เปอร์เซนต์

๑.๔ อาชีพของบิดามารดา

๑.๔๑ บิดาเป็น ข้าราชการ

ไม่ใช่ข้าราชการ

บิดามีอาชีพอะไร โปรดอธิบายโดยย่อ ตัวอย่างเช่น เป็นครูใหญ่ โรงเรียน ประจำอำเภอ
เป็นทหาร บัณฑิตตรี เป็นพ่อค้า ขายของชำ เป็นต้น

๑.๔๒ มารดาเป็น ข้าราชการ

ไม่ใช่ข้าราชการ

มารดามีอาชีพอะไร โปรดอธิบายโดยย่อ เช่นเดียวกับอาชีพของบิดาตั้งกล่าวมาแล้ว

๑.๕ ระดับการศึกษาของบิดามารดา

- ๑.๕๑ บิดาเรียนจบระดับชั้น ประถม
 มัธยม
 อุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย
หรือ เทียบเท่า)
 ไม่ได้เรียนหนังสือ
- ๑.๕๒ มารดาเรียนจบระดับชั้น ประถม
 มัธยม
 อุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย
หรือ เทียบเท่า)
 ไม่ได้เรียนหนังสือ

จบตอนที่ ๑

โปรดตอบตอนที่ ๒ ต่อไป

ตอนที่ ๒

๒.๑ ขณะนี้นักเรียนเรียนใกล้จบปีการศึกษาแล้ว ต่อไปนักเรียนก็ต้องออกไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ เพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในอนาคต นักเรียนก็ควรจะออกไป :-

(โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน และกรอกข้อความลงในช่องว่าง)

เรียนต่อ

ไม่เรียนต่อ

๒.๑๑ ถ้าไม่เรียน นักเรียนจะไปทำอะไร
เพราะเหตุใด

๒.๑๒ ถ้าเรียน นักเรียนจะเรียนอะไร
เพื่อไปประกอบอาชีพอะไร

๒.๒ สำหรับนักเรียนที่ตอบข้อ ๒.๑๒ นั้น คงจะมีเหตุผลบางประการที่ทำให้เลือกอาชีพดังกล่าว ขอให้ให้นักเรียนพิจารณาเหตุผลต่อไปนี้ว่าตรงกับเหตุผลของนักเรียนหรือไม่ ถ้าตรงบอกว่าเป็น "ใช่" ถ้าไม่ตรงก็บอกว่า "ไม่ใช่" ตัวอย่างเช่น

เหตุผล	ใช่	ไม่ใช่
(๑) ความสนุกสนาน	✓	

ถ้านักเรียนมาเลือกอาชีพนี้เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีความสนุกสนาน ก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ที่ช่อง "ใช่" เพียงช่องเดียว แต่ถ้านักเรียนมาเลือกอาชีพนี้ ไม่ใช่เพราะความสนุกสนาน ก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ที่ช่อง "ไม่ใช่"

ถ้านักเรียนรู้สึกอึดใจ หรือรู้สึกอึดใจในข้อความใดก็ให้นักเรียนตัดสินใจตอบในทางใดทางหนึ่ง โดยให้นักเรียนพิจารณาว่านักเรียนมีแนวโน้มเอนเอียงไปข้างใดมากกว่า ก็ให้ขีดตอบในทางนั้น

ต่อไปนี้โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
โปรดตอบด้วยความจริงใจ

เหตุผล	ใช่	ไม่ใช่	
๑. โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ			๑
๒. ความก้าวหน้าในอาชีพ			๒
๓. ความอิสระในการทำงาน			๓
๔. ความสะดวกสบาย			๔
๕. เครื่องแบบเป็นที่น่าสนใจ			๕
๖. รายได้			๖
๗. เกียรติ			๗
๘. อำนาจ			๘
๙. การยอมรับและยกย่องจากสังคม			๙
๑๐. การมีส่วนช่วยพัฒนาสังคม			๑๐
๑๑. ความซื่อสัตย์			๑๑
๑๒. ความยุติธรรม			๑๒
๑๓. ความเสียสละ			๑๓
๑๔. อื่น ๆ (โปรดระบุ)			๑๔

๒.๓ เหตุผลข้างต้นนี้ นักเรียนคิดว่าข้อใดสำคัญที่สุด ที่ทำให้เลือกอาชีพนั้น โปรดจัดลำดับความสำคัญของเหตุผลนั้นเพียง ๓ อันดับ โดยใช้หมายเลขหน้าข้อความ เติมลงในช่องว่างข้างล่าง

อันดับที่หนึ่ง

อันดับที่สอง

อันดับที่สาม

จบตอนที่ ๒

ไปรคตอมตอนที่ ๓ ต่อไป

ตอนที่ ๓

๓.๑ ถ้านักเรียนไม่มีอุปสรรคใด ๆ (ไม่มีโกรหรือเหตุการณใด ๆ มาบังคับ) หลังจากจบการศึกษาชั้นนี้ นักเรียนจะเลือกเรียนทางครูหรือไม่ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

เลือก (โปรดชี้แจงเหตุผลในข้อ ๓.๑๑)

ไม่เลือก (โปรดชี้แจงเหตุผลในข้อ ๓.๑๑ หน้า ๘)

๓.๑๑ สำหรับนักเรียนที่เลือกทางครู โปรดพิจารณาว่าเหตุผลต่อไปนี้ ตรงกับที่นักเรียนคิดไว้มากน้อยเพียงใด ให้เขียนเครื่องหมาย ลงในช่องนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
(๑) เป็นงานเบา					✓

ถ้าเหตุผลที่ว่า "เพราะเป็นงานเบา" ตรงกับเหตุผลที่ทำให้นักเรียนมาเลือกเรียนทางครู "มากที่สุด" ก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "มากที่สุด" แต่ถ้าไม่ตรงกับเหตุผลที่นักเรียนคิดไว้ หรือตรงน้อยที่สุด ก็ให้เขียน ✓ ลงในช่อง "น้อยที่สุด" เป็นต้น ขอให้เลือกตอบเพียงช่องใดช่องหนึ่งสำหรับเหตุผลแต่ละข้อ

ต่อไปนี้โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน โปรดตอบด้วยความจริงใจ

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
๑. เรียนจบแล้วทำงานทาง่าย					
๒. เป็นอาชีพมั่นคง					

เหตุผล	น้อยที่สุด	กึ่งน้อย	ปานกลาง	กึ่งมาก	มากที่สุด
และยังอื่น					
๓. สอบเข้าเรียน ได้ง่าย					
๔. เรียนไม่ยาก					
๕. มีทางศึกษาให้ สูงต่ำ ใดก็ได้					
๖. เป็นงานที่สบาย					
๗. มีวันหยุดแถม มาก					
๘. มีทางหารายได้ พิเศษ					
๙. ใช้ทุนในการ เรียนน้อย					
๑๐. สามารถออกไป ประกอบอาชีพ ได้เร็วเพราะ เรียนจบได้ เป็นชั้น ๆ					
๑๑. มีโอกาสที่จะ เปลี่ยนไปเรียน ต่อหรือประกอบ อาชีพอื่นได้					

๒

๓

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

๑๑

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด	
๑๒. มีคนเคารพนับหน้า ถือตา						๑๒
๑๓. มีโอกาสได้ติดต่อกับ บุคคลหลายประเภทหลายระดับ						๑๓
๑๔. มีความภาคภูมิใจ ที่มีลูกศิษย์มาก อาจมีลูกศิษย์เป็น ใหญ่เป็นโตใน อนาคต						๑๔
๑๕. ต้องการอบรม สั่งสอนศิษย์ให้ เป็นคนมีความรู้						๑๕
๑๖. รักการถ่ายทอด วิชาการ						๑๖
๑๗. มั่นใจจะปฏิบัติ หน้าที่ของครู ที่สืบทอด						๑๗
๑๘. ครูมีความยุติธรรม						๑๘
๑๙. ครูมีความเสียสละ						๑๙
๒๐. ครูมีความรอบคอบ และอดทน						๒๐
๒๑. ครูมีโอกาสก้าวหน้า หากความรู้อยู่เสมอ						๒๑

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
๒๒. ทรูเป็นคัวอย่าง ยกย่องในค่าน วัฒนธรรม เช่น การแต่งกาย การพูดจา กิริยามารยาท					
๒๓. ชอบและสนใจ ในสิ่งแวดลอม เกี่ยวกับโรง เรียน เช่น เด็กนักเรียน และเพื่อนทรู					
๒๔. อื่น ๆ (ไปรกระบุ)					

๒๒

๒๓

๓.๐๒ เหตุผลข้างต้นนี้ นักเรียนคิดว่าข้อใดสำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนมาเลือกเรียน
ทางทรู ไปรจัดอันดับความสำคัญของเหตุผลเพียง ๓ อันดับ โดยใช้นหมายเลขหน้าข้อความ
เติมลงในช่องว่างข้างล่าง

อันดับที่หนึ่ง

อันดับที่สอง

อันดับที่สาม

๓.๐๓ สำหรับนักเรียนที่ไม่เลือกเรียนทางทรู โปรดพิจารณาว่าเหตุผลต่อไปนี้
ตรงกันกับที่นักเรียนคิดไว้มากน้อยเพียงใด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓/× ในช่องนั้น เช่น

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
(๑) เกือบทุกเด็ก					✓

ถ้าเหตุผลที่ว่า เกือบทุกเด็ก ตรงกับเหตุผลที่ทำให้ให้นักเรียนไม่เลือกเรียนทาง
ครู "มากที่สุด" ก็ให้เขียน ✓ ลงในช่อง "มากที่สุด" แต่ถ้าไม่ตรงกับเหตุผลที่นักเรียน
คิดไว้ หรือตรงน้อยที่สุด ก็ให้เขียน ✓ ลงในช่อง "น้อยที่สุด" เป็นต้น ขอให้เลือกเพียง
ช่องหนึ่งสำหรับเหตุผลแต่ละข้อ

ต่อไปนี้โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียน
โปรดตอบด้วยความจริงใจ

เหตุผล	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
๑. ไม่ชอบพูดมาก					
๒. ไปชอบใช้วิชาจำ เจตกับเด็ก					
๓. เบื่อการตรวจข้อ สอบและการบ้าน					
๔. เป็นอาชีพไปโลก โยนทิ้งแต่					
๕. ไม่สามารถจะทำ ถ้วยในระเบียบ วินัยของครูที่ได้ ถ้าทำไม่รักก็เป็นที่ ถวิลนินทาของผู้อื่น					

เหตุผล	น้อยที่สุด	กึ่งกลางน้อย	ปานกลาง	กึ่งกลางมาก	มากที่สุด	
๖. รายได้น้อย ไม่ค่อย ครอบคลุม						๖
๗. เป็นงานที่ไม่ได้รับ การยกย่อง เท่าที่อื่น						๗
๘. ไม่มีทางเป็นใหญ่ เป็นใหญ่						๘
๙. ไม่สามารถควบคุม อารมณ์ของตนเอง ได้เพื่อต้องเผชิญกับ เด็กจนกระทั่งแก่						๙
๑๐. ไม่สามารถควบคุม เด็กให้อยู่ในระเบียบ วินัยได้						๑๐
๑๑. ไม่มั่นใจว่าจะสอนได้ เด็กเข้าใจได้						๑๑
๑๒. รู้สึกประหม่อมจะอาย เมื่ออยู่ต่อหน้าเด็ก						๑๒
๑๓. ไม่ชอบบังคับเด็ก เชิงเด็ก						๑๓
๑๔. สักกมแทนและไม่มี ทัศนคติ						๑๔
๑๕. ไม่ชอบอยู่ใกล้กับ						๑๕

เหตุผล	น้อยที่สุด	กึ่งน้อย	ปานกลาง	กึ่งมาก	มากที่สุด
ปัญหาของบุคคลหลายคน เช่น หัวหน้าวิชา ครูใน ศึกษานิเทศก์ เป็นต้น					

๑๖.อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๑๕

๓.๑๘ เหตุผลข้างต้นนี้ นักเรียนคิดว่าข้อใดสำคัญที่สุด ที่ทำให้นักเรียนไม่เลือกเรียนทางครู โปรดจัดลำดับความสำคัญของเหตุผลเพียง ๓ อันดับ โดยให้หมายเลขหน้าข้อความเติมลงในช่องว่างข้างล่าง

อันดับที่หนึ่ง

อันดับที่สอง

อันดับที่สาม

รวมตอนที่ ๓

(ขอบเขตในความร่วมมือของท่าน)

ภาคผนวก ๑ .

สถิติที่ ๓๒ การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. สูตรในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

๒. สูตรในการคำนวณหาอันดับเปอร์เซ็นต์

$$P_x = L_o + i \frac{f_n - f_1}{f_2}$$

๓. การทดสอบความแตกต่างระหว่างคาร์ดจะ

๓ ๑ $P = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$

๓ ๒ $Q = 100 - P$

๓ ๓ $\sigma_{P_1 - P_2} = \sqrt{PQ \left[\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right]}$

๓ ๔ $CR = \frac{(P_1 - P_2)}{\sigma_{P_1 - P_2}}$

๔. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

๔ ๑ $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$

๔ ๒ $s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$
 $= \frac{\sum X^2}{N} - (\bar{X})^2$

๔ ๓ $\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}$

๔ ๔ $CR = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}{\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$

ภาคผนวก ค.
การวิเคราะห์ข้อมูล

๖. การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากคะแนนดิบ

ตาราง ๓๑ คะแนนที่ได้จากการทดลองสอบสองครั้งกับเด็กนักเรียนจำนวน ๕๕ คน

กนที่	คะแนนสอบครั้งที่ ๑ (X)	คะแนนสอบครั้งที่ ๒ (Y)	X ^๒	Y ^๒	XY
๑	๔๕	๕๑	๒๐๒๕	๒๖๐๑	๒๒๓๕
๒	๕๐	๔๕	๒๕๐๐	๒๐๒๕	๒๒๕๐
๓	๓๘	๔๔	๑๔๔๔	๑๙๓๖	๑๖๗๒
๔	๓๓	๒๘	๑๐๘๙	๗๘๔	๙๒๔
๕	๓๕	๒๗	๑๒๒๕	๗๒๙	๙๕๕
๖	๒๓	๒๓	๕๒๙	๕๒๙	๕๒๙
๗	๑๕	๑๔	๒๒๕	๑๙๖	๒๑๐
๘	๔๒	๔๑	๑๗๖๔	๑๖๘๑	๑๗๙๖
๙	๖๐	๖๐	๓๖๐๐	๓๖๐๐	๓๖๐๐
๑๐	๔๖	๔๒	๒๑๑๖	๑๗๖๔	๑๙๒๖
๑๑	๖๔	๖๗	๔๑๐๐	๔๕๐๐	๔๒๘๘
๑๒	๓๑	๔๔	๙๖๑	๑๙๓๖	๑๕๖๔
๑๓	๖๕	๕๑	๔๒๒๕	๒๖๐๑	๓๓๑๕
๑๔	๓๑	๒๖	๙๖๑	๖๗๖	๘๐๖
๑๕	๔๖	๕๑	๑๖๙๖	๒๖๐๑	๒๓๕๖
๑๖	๖๖	๖๖	๔๓๕๖	๔๓๕๖	๔๓๕๖
๑๗	๕๑	๔๑	๒๖๐๑	๑๖๘๑	๒๐๘๑
๑๘	๒๕	๒๕	๖๒๕	๖๒๕	๖๒๕
๑๙	๔๐	๓๓	๑๖๐๐	๑๐๘๙	๑๓๒๐
๒๐	๓๒	๓๘	๑๐๒๔	๑๔๔๔	๑๐๘๘

ตาราง ๓๑ (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนสอบครั้งที่ ๑ (X)	คะแนนสอบครั้งที่ ๒ (Y)	X ²	Y ²	XY
๒๑	๒๘	๒๖	๗๘๔	๖๗๖	๗๒๘
๒๒	๔๕	๔๓	๒๐๒๕	๑๘๔๙	๑๘๓๕
๒๓	๔๒	๔๐	๑๗๖๔	๑๖๐๐	๑๖๘๐
๒๔	๒๖	๒๑	๖๗๖	๔๔๑	๕๕๖
๒๕	๓๔	๓๑	๑๑๕๖	๙๖๑	๑๐๕๔
๒๖	๓๕	๑๕	๑๒๒๕	๒๒๕	๕๒๕
๒๗	๓๘	๔๐	๑๔๔๔	๑๖๐๐	๑๕๒๐
๒๘	๓๖	๓๔	๑๒๙๖	๑๑๕๖	๑๒๒๔
๒๙	๔๑	๓๖	๑๖๘๑	๑๒๙๖	๑๔๗๖
๓๐	๕๑	๔๑	๒๖๐๑	๑๖๘๑	๒๐๐๑
๓๑	๔๐	๔๑	๑๖๐๐	๑๖๘๑	๑๖๔๐
๓๒	๒๓	๒๓	๕๒๙	๕๒๙	๕๒๙
๓๓	๔๐	๔๔	๑๖๐๐	๑๙๓๖	๑๗๖๐
๓๔	๓๗	๓๔	๑๓๖๙	๑๑๕๖	๑๒๖๘
๓๕	๔๒	๓๗	๑๗๖๔	๑๓๖๙	๑๕๘๔
๓๖	๓๕	๓๗	๑๒๒๕	๑๓๖๙	๑๒๒๕
๓๗	๔๖	๔๑	๒๑๑๖	๑๖๘๑	๑๘๖๖
๓๘	๓๗	๓๖	๑๓๖๙	๑๒๙๖	๑๒๘๗
๓๙	๔๑	๒๔	๑๖๘๑	๕๗๖	๑๐๑๖
๔๐	๔๔	๔๐	๑๙๓๖	๑๖๐๐	๑๕๕๖
๔๑	๓๕	๔๔	๑๒๒๕	๑๙๓๖	๑๒๖๐
๔๒	๒๗	๓๒	๗๒๙	๑๐๔๔	๘๗๖
๔๓	๔๓	๔๑	๑๘๔๙	๑๖๘๑	๑๗๖๓

ตาราง ๓๑ (ต่อ)

กนที่	(X) คะแนนสอบครั้งที่ ๑	(Y) คะแนนสอบครั้งที่ ๒	X ²	Y ²	XY
๔๔	๙๘	๘๕	๖๖๐๔	๗๒๒๕	๖๖๓๐
๔๕	๘๖	๓๘	๗๓๙๖	๑๔๕๕	๓๒๖๐
๔๖	๓๘	๓๘	๑๔๖๔	๑๔๕๑	๑๔๖๔
๔๗	๘๒	๓๘	๖๗๒๔	๑๔๕๑	๓๑๑๖
๔๘	๘๖	๘๗	๗๓๙๖	๗๕๖๙	๗๕๑๖
๔๙	๓๓	๒๗	๑๐๘๙	๗๒๙	๘๙๑
๕๐	๕๕	๙๒	๓๐๒๕	๘๔๖๔	๕๐๖๐
๕๑	๓๗	๓๗	๑๓๖๙	๑๓๖๙	๑๓๖๙
๕๒	๓๐	๓๑	๙๐๐	๙๖๑	๙๓๐
๕๓	๓๓	๓๗	๑๐๘๙	๑๓๖๙	๑๒๖๑
๕๔	๕๕	๙๔	๓๐๒๕	๘๘๓๖	๕๕๓๐
N=๕๔	ΣX = ๒๘๓๖	ΣY = ๕๖๕๕	ΣX ² = ๑๘๒๖๕๐	ΣY ² = ๑๓๙๓๘๕	ΣXY = ๑๕๘๐๐

$$\text{จากสูตร } r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N คือจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

$\sum XY$ คือผลรวมของผลคูณของคะแนนที่ได้จากการสอบตามครั้งที่แรกกับครั้งที่ ๒

$\sum X$ คือผลรวมของคะแนนที่ได้จากการสอบตามครั้งแรก

$\sum Y$ คือผลรวมของคะแนนที่ได้จากการสอบตามครั้งที่ ๒

$\sum X^2$ คือผลรวมของคะแนนที่ได้จากการสอบตามครั้งแรกยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ คือผลรวมของคะแนนที่ได้จากการสอบตามครั้งที่ ๒ ยกกำลังสอง

$$s^2 \lambda = \frac{26(12200) - (2476)(2665)}{\sqrt{[26(15260) - (2476)^2] [26(13745) - (1247)^2]}}$$

๐.๒๗๔๔๗

๒. การคำนวณค่าอันดับเปอร์เซนไทล์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตาราง ๓๒ คะแนนการสอบวิชาคณิต. ๒ ของนักเรียนชั้นมศ. ๓ โรงเรียนสา จังหวัดฉะเชิงเทรา
จำนวน ๓๒ คน

คะแนน	จำนวนนักเรียน	ความถี่สะสม
๘๕-๘๘	๒	๓๒
๘๐-๘๔	๒	๓๐
๗๕-๗๙	๓	๒๗
๗๐-๗๔	๑	๒๕
๖๕-๖๙	๔	๒๑
๖๐-๖๔	๑๔	๑๗
๕๕-๕๙	๑	๑
	N = ๓๒	

จากสูตร $P_x = L_c + i \frac{f_n - f_1}{f_2}$

- เมื่อ P_x คือเปอร์เซนไทล์ที่ x
- L_c คือขีดจำกัดกลางของชั้นที่มีคะแนน x เปอร์เซนไทล์ที่ x
- i คืออัตราภาคชั้น
- f_n คือความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงคะแนน x เปอร์เซนไทล์ที่ x
- f_1 คือความถี่ของชั้นที่มีคะแนนต่ำกว่าชั้นที่มีคะแนน x เปอร์เซนไทล์ที่ x
- f_2 คือความถี่ของชั้นที่มีคะแนนตั้งแต่ชั้นที่มีคะแนน x เปอร์เซนไทล์ที่ x ถึงชั้นที่มีคะแนนสูงสุด

\int_1 คือความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงชั้นที่มีมาก่อนชั้นที่มีคะแนน ๗ เปอร์เซนต์
ที่ ๑๕

\int_2 คือความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีคะแนน ๗ เปอร์เซนต์ที่ ๑๕

$$\begin{aligned} \therefore P_{15} &= ๕๕.๕ + ๕ \left(\frac{๕.๕ - ๑}{๑๕} \right) \\ &= ๖๐.๗๗ \end{aligned}$$

นักเรียนที่ได้อันดับเปอร์เซนต์ ๑๕ จะตรงกับคนที่ได้คะแนน ๖๐.๗๗ เปอร์เซนต์

\therefore นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ ๖๐.๗๗ เปอร์เซนต์ขึ้นไปถือว่ามีความรู้เกินระดับอ่อน

๓) การคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างค่าร้อยละ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. จากตาราง ๓ วิเคราะห์ว่านักเรียนชาย หรือ ชั้นมศ. ๓ และมศ. ๕ ที่เลือกเรียนครู
จากสูตร

$$P = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

เมื่อ P_1 คือการร้อยละของนักเรียนชั้นมศ. ๓ ที่เลือกเรียนครู

P_2 คือการร้อยละของนักเรียนชั้นมศ. ๕ ที่เลือกเรียนครู

N_1 คือจำนวนนักเรียนชั้นมศ. ๓ ที่เลือกเรียนครู

N_2 คือจำนวนนักเรียนชั้นมศ. ๕ ที่เลือกเรียนครู

$$\begin{aligned} \therefore P &= \frac{๖๕๓ (๔๔.๑๖) + ๒๕๓ (๓๖.๕๗)}{๖๕๓ + ๒๕๓} \\ &= ๔๕.๔๕ \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} Q &= ๑๐๐ - P \\ &= ๑๐๐ - ๔๕.๔๕ \\ &= ๕๔.๕๕ \end{aligned}$$

จากสูตร $\sigma_{P_1-P_2} = \sqrt{PQ \left[\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right]}$

เมื่อ $\sigma_{P_1-P_2}$ คือค่าความไม่คาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างการอยุ่ละของกลุ่ม มศ. ๓ กับการอยุ่ละของกลุ่ม มศ. ๕

$\therefore \sigma_{P_1-P_2} = \sqrt{๕๕.๕๕ (๕๕.๕๕) \left[\frac{๑}{๖๕๓} + \frac{๑}{๒๕๓} \right]}$
 ๓.๑๕

สูตร CR = $\frac{P_1 - P_2}{\sigma_{P_1-P_2}}$
 $= \frac{๕๕.๑๒ - ๓๒.๕๗}{๓.๑๕}$
 $= ๓.๐๓$

๒. การวิเคราะห์เหตุผลในการเลือกเรียนครูกับอาชีพอื่น ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเหตุผลในการเลือกเรียนครูกับอาชีพพยาบาล ในเรื่องโอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ

ตาราง ๓๓ จำนวนนักเรียนชาย หกปี ชั้นมศ. ๓ และมศ. ๕ ที่เลือกเรียนครูและพยาบาล ที่เลือกเหตุผลในเรื่อง โอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ

	จำนวนทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่เลือกเหตุผลข้อนี้	ร้อยละ
นักเรียนที่เลือกเรียนครู	๕๐๖	๔๑๓	๘๑.๗๔
นักเรียนที่เลือกเรียนพยาบาล	๒๐๒	๑๗๗	๘๗.๖๒

สูตร $p = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$
 $= \frac{๕๑๓ (๘๑.๗๔) + ๑๗๗ (๘๗.๖๒)}{๕๐๓ + ๑๗๗}$
 $= ๘๕.๓๕$

$$\begin{aligned}
 Q &= 100 - P \\
 &= 100 - 26.30 \\
 &= 73.70
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร } \sigma_{P_1 - P_2} &= \sqrt{PQ \left[\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right]} \\
 &= \sqrt{26.30 (73.70) \left[\frac{1}{100} + \frac{1}{100} \right]} \\
 &= 5.19
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร } CR &= \frac{P_1 - P_2}{\sigma_{P_1 - P_2}} \\
 &= \frac{26.36 - 26.66}{5.19} \\
 &= 0.06
 \end{aligned}$$

๘. การคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 ตาราง ๘๘ การประมาณค่าเหนี่ยวนำในการไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชาย ห้าง ชั้นมศ. ๓
 จำนวน ๓๐๘ คน

ข้อ	น้ำหนักคะแนน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
๑		๑๐๖	๕๕๕	๒๓๘	๘๖	๒๖๐	๕	๒๑๘๐	๘๕๘๘
๒		๑๕๘	๘๘	๒๑๘	๘๕	๑๓๖	๖	๒๐๕๘	๙๕๖๖
๓		๑๘๗	๑๑๓	๑๕๖	๖๐๕	๑๐๕	๘	๑๕๑๘	๖๕๐๙
๔		๑๓๘	๕๗	๑๗๖	๗๑	๒๑๘	๗	๒๓๑๘	๘๕๘๗
๕		๒๖๖	๘๕	๑๗๑	๕๗	๑๐๐	๑๘	๑๖๘๗	๕๕๘๗
๖		๑๗๗	๑๐๕	๒๐๘	๗๘	๘๘	๘๘	๑๖๗๘	๕๘๓๐
๗		๓๑๘	๑๑๐	๒๐๕	๕๘	๕๗	๑๕	๑๘๘๖	๘๐๐๗

ตาราง ๓๘ (กอ)

ข้อ / น้ำหนักคะแนน	๑	๒	๓	๔	๕	๐	X	X ²
๘	L๖๘	๑๑๒	๒๐๓	๕๗	๕๗	๖	๑๖๑๘	๔๘๘๑
๙	๑๓๕	๘๑	๑๖๘	๘L	๕๒๐	๗	๕๒๗๕	๘๙๘๗
๑๐	๕๒๘	๑๓๕	๕๐๓	๖๘	๗๒๘	๑	๑๗๓๘	๕๘๘๘
๑๑	๑๗๑	๑๑๑	๑๘๖	๕๕	๑๓๑	๑๓	๑๙๗๘	๗๐๓๖
๑๒	๓๑๘	๑๐๕	๑๗๘	๕๘	๖๒	๑	๑๘๗๘	๔๗๘๐
๑๓	๑๑๓	๗๐	๑๘๖	๑๐๐	๒๑๓	๒๗	๕๒๗๖	๘๙๘๕
๑๔	๒๘๘	๑๒๘	๒๐๓	๓๐	๓๕	๑๘	๑๘๕๘	๓๘๖๘
๑๕	๑๘๘	๖๗	๑๗๘	๕๖	๕๐๐	๗	๒๐๗๘	๗๙๑๘
							$\sum X = ๒๘๑๓๘$	$\sum X^2 = ๙๙๐$

ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม. ๓ $(\bar{X}) = \frac{\sum X}{N}$
 $= \frac{๒๘๑๓๘}{๑๘ \times ๗๐๘}$
 $= ๒.๖๖$

ค่าความแปรปรวนของกลุ่ม. ๓ $(s^2) = \frac{\sum X^2}{n} - (\bar{X})^2$
 $= \frac{๙๙๐๗๓}{๑๘ \times ๗๐๘} - (๒.๖๖)^2$
 $= ๒.๓๐$

ตาราง ๓๕ การประมาณค่าเหตุผลในการไม่เลือกเรียนครูของนักเรียนชาย ชั้นมศ. ๕
จำนวน ๘๐๓ คน

ข้อ	น้ำหนักคะแนน							Σ X	Σ X ²
		๑	๒	๓	๔	๕	๖		
๑	๓๐	๓๒	๑๕๑	๒๕	๕๕	๓	๑๒๕๓	๔๘๖๑	
๒	๓๕	๔๕	๑๒๖	๒๒	๓๖	๖	๑๑๕๐	๔๓๐๘	
๓	๓๑	๒๕	๑๓๐	๕๕	๕๑	๕	๑๒๒๕	๔๘๑๖	
๔	๓๐	๓๕	๑๐๐	๒๕	๑๓๑	๒	๑๓๕๕	๕๘๒๘	
๕	๑๖๕	๕๕	๕๕	๕๕	๕๓	๒	๕๕๓	๓๐๓๕	
๖	๕๓	๖๕	๑๒๕	๕๖	๖๕	๕	๑๑๑๓	๓๘๕๓	
๗	๑๕๓	๒๕	๑๐๐	๒๕	๒๒	๓	๕๑๓	๒๒๓๘	
๘	๑๓๒	๓๐	๑๑๓	๕๓	๕๕	๒	๑๐๑๕	๓๓๑๖	
๙	๓๕	๕๐	๕๕	๖๓	๑๑๕	๒	๑๓๑๕	๕๐๗๖	
๑๐	๑๒๕	๓๕	๑๒๖	๓๕	๓๓	๒	๕๕๐	๓๐๕๘	
๑๑	๕๕	๖๕	๑๑๕	๕๓	๕๓	๑	๑๑๕๕	๕๓๕๘	
๑๒	๑๕๕	๕๑	๓๕	๑๕	๒๓	๒	๓๕๕	๒๑๕๓	
๑๓	๕๕	๕๖	๕๕	๕๑	๑๓๑	๒	๑๓๐๕	๕๕๓๕	
๑๔	๑๕๑	๖๑	๑๒๓	๒๓	๓๓	๕	๕๓๕	๒๕๕๕	
๑๕	๓๕	๓๒	๖๓	๖๓	๑๕๕	๓	๑๓๕๐	๕๕๕๓	

Σ X = ๑๖๕๕๖
Σ X² = ๖๐๕๓๕

$$\begin{aligned} \text{ค่าเฉลี่ยของกลุ่มมศ. ๕ } (\bar{X}_2) &= \frac{\sum X}{N} \\ &= \frac{๑๖๕๕๖}{๑๐ \times ๕๐๓} \\ &= ๑.๓๒ \end{aligned}$$

ค่าความแปรปรวนของกลุ่มศ. ๘ (s_2^2) = $\frac{\sum X^2}{N} - (\bar{X})^2$

$$= \frac{60674}{95 \times 100} - (1.74)^2$$

$$= 1.16$$

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการประมาณค่าเหตุผลในการไปเลือกเรียนครู
 นักเรียนชาย หิง ชั้นมศ. ๓ กับของนักเรียนชาย หิง ชั้นมศ. ๘

สูตร $\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}$

$$= \sqrt{\frac{1.16}{100} + \frac{1.00}{100}}$$

$$= 0.04$$

สูตร C.R. $= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$

$$= \frac{1.74 - 1.66}{0.04}$$

$$= 2.00$$

ตาราง ๓๖. เหตุผลในการเลือกเรียนอาชีพต่าง ๆ แจกแจงควยการวัดละ

เหตุผล	ครู	พยาบาล	เกษตร	ช่างกล	แพทย์	วิศวกรรม	บัญชี ชั้นสูง	ทหาร ประทวน
๑.	๘๕.๓๕	๘๓.๖๒	๘๘.๘๒	๘๓.๓๓	๕๓.๕๕	๕๒.๓๑	๕๘.๒๑	๓๖.๖๖
๒.	๕๐.๕๐	๘๕.๑๑	๕๒.๑๑	๕๒.๘๒	๕๕.๑๖	๕๓.๘๕	๐.๐๐	๓๓.๓๓
๓.	๕๑.๘๘	๕๕.๐๑	๘๕.๒๑	๓๘.๕๒	๓๐.๑๖	๓๘.๕๖	๘๕.๓๑	๕๑.๖๖
๔.	๓๕.๘๕	๒๓.๓๒	๖๒.๖๓	๖๑.๑๕	๓๑.๕๕	๕๖.๕๒	๖๕.๒๕	๕๓.๓๓
๕.	๑๘.๕๘	๒๕.๓๐	๑๕.๓๕	๑๘.๐๓	๒๑.๓๓	๑๕.๓๘	๑๒.๕๐	๕๐.๐๐
๖.	๒๐.๖๐	๒๐.๕๐	๓๖.๕๓	๘๒.๐๑	๖๓.๓๕	๘๓.๐๘	๕๒.๘๓	๕๕.๐๐
๗.	๖๕.๒๑	๖๓.๓๓	๕๒.๓๖	๕๐.๒๕	๓๕.๑๕	๖๑.๕๕	๕๕.๓๖	๓๖.๖๖
๘.	๒๐.๒๐	๑๑.๘๘	๒๐.๓๕	๑๕.๑๑	๒๐.๕๓	๒๕.๒๓	๒๓.๒๑	๓๓.๓๓
๙.	๕๖.๕๐	๕๖.๕๕	๕๘.๐๓	๕๕.๖๕	๖๐.๕๘	๕๖.๕๒	๕๓.๕๓	๕๘.๓๓
๑๐.	๕๕.๕๒	๕๓.๐๓	๘๕.๕๓	๓๕.๘๖	๕๒.๓๕	๕๕.๓๘	๘๓.๕๓	๘๘.๓๓
๑๑.	๕๓.๕๕	๘๕.๑๑	๕๑.๕๕	๘๓.๐๕	๕๓.๕๕	๘๖.๑๕	๕๘.๒๑	๕๓.๓๓
๑๒.	๕๓.๒๓	๘๓.๖๖	๘๘.๘๒	๘๕.๑๓	๘๘.๓๑	๘๐.๐๐	๕๒.๘๖	๕๑.๖๖
๑๓.	๕๓.๘๒	๕๓.๐๓	๘๖.๑๘	๓๕.๘๖	๕๘.๓๕	๘๐.๐๐	๓๘.๕๓	๕๓.๓๓